

May King

မုန့်တိုင်းများ၏ အရှင်သခင်

Season - 2

မုန်တိုင်းများ၏အရှင်သခင်

Season (2)

May King

မောရကစ်ဘုရင်

ကမာနီးလာသောအခါ လိုဏ်ဂူတစ်ခုထဲသို့ ရောက်နေသည်။ မိမိအိပ်သည့် နေရာက သစ်ရွက်ခြောက်ပုံပေါ်တွင် မွေ့ရာသဖွယ်လုပ်ထားသော အိပ်ရာထက်တွင် ရောက်နေသည်။ မိမိအဝတ်များကို အခြားခြောက်သွေ့သော အဝတ်နှင့် လဲလှယ် ပေးထားသည်။ နံဘေးတွင် မီးဖိုပေးထားသဖြင့် နွေးထွေးကာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိလှသည်။ ကမာ အိပ်ရာမှထလိုက်စဉ် နံဘေးတွင် စားစရာအခြောက်အခြမ်းများနှင့် သစ်သီးတချို့၊ ရေကို ဝါးကျည်တောက်တစ်ခုဖြင့် ထားပေးထားသည်။ ဂူပေါက်ဝကို မမြင်ရသဖြင့် ရှာကြည့်သေးသည်။ သို့သော် အလင်းရောင် မတွေ့ရသဖြင့် မိမိရောက်နေသည်က ဂူအတွင်းပိုင်း ဖြစ်ဖို့များသည်။ မီးဖိုထားသော်လည်း မီးခိုးငွေ့နှင့် အသက်ရှူမကြပ်သောကြောင့် ထွက်ပေါက်တစ်ခုရှိရမည်ကို ကမာ သိလိုက်သည်။ ကမာ ထထိုင်ကာ ရေသောက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ ဗိုက်ဆာလာသဖြင့် မိမိကို ကယ်တင်ထားသည့်လူ ထားထားသည့် စားစရာများ ယူစားလိုက်သည်။ အစ်ကိုကြီး သေလားရှင်လား ဆိုတာကို သိအောင် လုပ်မည်။ ပြီးလျှင် အစ်ကိုကြီးကို လုပ်ကြံသောသူကို ကလဲ့စားချေမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီးအတွက် ကျွန်တော် ကလဲ့စားချေပြီးမှ တမလွန်က အစ်ကို

ကြီးဆီကို လိုက်လာမယ်"

ကမာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး စိတ်အားတက်လာခဲ့သည်။ မိမိသာ ဒီအတိုင်း အသေခံသွားလျှင် အစ်ကိုကြီးအပေါ် တာဝန်မကျေ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်။ ကမာ စားပြီး ဂူကြီးကို လေ့လာကြည့်သည်။ လိုဏ်ဂူက ကြီးသည့်အပြင် အတော်လည်း ရှည်သည်။ ထို့ကြောင့် သစ်ကိုင်းခြောက်တစ်ခုကို မီးတိုင် လုပ်ကာ အတွင်းပိုင်းကို သွားကြည့်သည်။ အတော်လေးသွားမိတော့ ဂူ အဆုံးတွင် ကျောက်ဖြာတစ်ချပ် ပိတ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်သည်။ အပေါ် တွင် အလင်းရောင်သဲ့သဲ့ ရသည့်အပြင် လေတဖြူးဖြူး ဝင်နေသဖြင့် ဂူထဲ လူနေလို့ ရနေခြင်းဖြစ်သည်။

ဂူအထဲတွင် စိမ့်ရေအိုင်လေးရှိသဖြင့် ကိုယ်လက်သန့်စင်ဖို့လည်း အဆင်ပြေသည်။ ကျန်းမာရေး အတွက်လည်း အသုံးပြုလို့ရသည်။ ထင်း လည်း လျော့သွားလျှင် ပြန်လာ ဖြည့်ပေးသောသူ ရှိနေသည်။ ကမာ အိပ်ပျော်သွားချိန်တွင် ထင်းနှင့်စားစရာများ လာပို့သွားသဖြင့် ဘယ်လိုမှ မ သိနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ ကမာ သတိနှင့်ထိန်းကာ အိပ်သေးသည်။ သို့သော် ဘယ်လိုမှ နေလို့မရပေ။ အချိန်တန်လျှင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားစမြဲပင်။

ဘာလိုလိုနှင့် ကမာ ဂူထဲရောက်နေသည်မှာ ၃ ရက်ရှိနေပြီ။ ကမာ အပြင် ကို ထွက်ချင်လှပြီ။ အစ်ကိုကြီးကို တွေ့ချင်သည်။ အစ်ကိုကြီးအတွက် ပူရ လွန်းလို့ ကမာ သက်ပြင်း အကြိမ်ကြိမ်ချမိသည်။ နောက်ဆုံး ကမာသည် ပေးထားသည့်အစာကို မစားဘဲ လှဲနေလိုက်သည်။ ဗိုက်ဆာသော်လည်း လှုပ်ပင်မလှုပ်ဘဲ အောင့်နေလိုက်သည်။ ဒါမှ မိမိကို ကယ်သည့်လူ ထွက် လာမည် ဖြစ်သည်။ ထင်သည့်အတိုင်း ကမာ လုံးလုံး မလှုပ်သောအခါ ကမာအိပ်သည့် အိပ်ရာနှင့် မျက်စောင်းထိုးမှ ဂူတွင် ကပ်ပေါက်နေသည့် ချုံ

ပင်စုလေးလှုပ်လာပြီး ဘေးကိုရွှေ့ပြီး အောက်မှ မျက်နှာဖုံးနှင့် လူတစ်ဦး ထွက်လာသည်။ ကမာသည် မျက်လုံးကို အသာမှေးထားပြီး လုံးလုံး မလှုပ်ဘဲနေသဖြင့် ထိုဝတ်စုံနက်နှင့် မျက်နှာဖုံး ဖုံးထားသောလူက ကမာ့အနားကို တိုးလာပြီး ကမာ့လက်ကို သွေးကြော စမ်းကြည့်သည်။ ကမာ မျက်လုံးကို ဖျတ်ခနဲဖွင့်ကာ ထိုသူ၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားဘယ်သူလဲ။ ဘာကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ဒီဂူထဲမှာ ပိတ်လှောင်ထားတာလဲ"

ထိုမျက်နှာဖုံးနှင့် ဝတ်စုံနက်က ကမာ့လက်ကို အသာလေး ဆွဲခွာလိုက်သည်။ အင်မတန်ကို သန်သည့်လူ။ ကမာ့လက် အသာလေး ပြေသွားပြီး ပြောလိုက်သည်။

"မင်းက မောရကစ်ဘုရင်ရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းကို ခံထားရတဲ့သူ။ မင်းကို ငါတို့ နတ်ဘုရားကို ပူဇော်ဖို့ မွေးထားတာ။ မင်း အစာကောင်းကောင်းစားပါ။ ဒီလိုမနေပါနဲ့"

"ခင်ဗျားတို့ဘုရင်နဲ့ တွေ့ပါရစေ"

"တွေ့ရမှာပါ။ ဘုရင်ပြန်လာတဲ့အချိန် မင်းကျန်းမာနေရင် သူအရင် ခေါ်စစ်လိမ့်မယ်။ သူ စိတ်တိုင်းကျရင် နတ်ဘုရားကို ပူဇော်ဖို့အမိန့်ပေးလိမ့်မယ်"

မျက်နှာဖုံးနှင့်လူက ခေါင်းညိတ်ကာ ကမာ့ကို သတိပေးလိုက်သည်။ ထိုသူက ကမာ့ကို ပြောကာ သူလာနေကျ မြေအောက်လမ်းအတိုင်း ဆင်းသွားသည်။ ကမာ ထိုနေရာကို သွားကြည့်တော့ တံခါးပေါက်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်။

"မင်း ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားလည်း အလကားပဲ။ မင်းက ငါတို့ရဲ့ အတွင်း

ပိုင်း အကျဆုံး နေရာမှာ ရောက်နေတာ။ နောက်တစ်နေ့ မင်းအခြေအနေ ကောင်းရင် ဘုရင် လာတာနဲ့ တွေ့ခွင့်ရအောင် လုပ်ပေးပါ့မယ်"

ထိုသူက ပြောကာ ဆင်းသွားသည်။ သံတံခါးအထူကြီးလည်း ပြန်ပိတ် သွားပြီး ခြံပင်နေရာ ပြန်ရွှေ့ကာ ဖုံးသွားသည်။

ပုန်ကန်သူများက တကယ်ပဲ အစ်ကိုကြီးကို လုပ်ကြံလိုက်နိုင်သလား၊ နန်း တွင်းထဲရှိ အစ်ကိုလေးနှင့် ဟေဇယ်လည်း ဘယ်လိုဆက်နေကြသလဲ။ မြို့တော်ကို သိမ်းပိုက်လိုက်ပြီလား။ ဒါမှမဟုတ် ဟန်မပျက် ပြန်ဝင်နေပြီး အစ်ကိုကြီးကို လုပ်ကြံသလို အစ်ကိုလေးနှင့် ဟေဇယ်ကို လုပ်ကြံနေပြီ လား။ ကမာ တွေးရင်း ရင်ပူလာသည်။ အစ်ကိုလေးတို့ထံ အမြန်သွား သတင်း မပေးနိုင်လျှင် အားလုံး အသတ်ခံရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကမာ သည် အစားအစာများကို ယူစားကာ အားဖြည့်၍ အိပ်ပျော်အောင် အိပ် လိုက်သည်။

"အကျဉ်းသား။ ထတော့။ သင့်ကိုတွေ့ဖို့ အရှင်က မိန့်ဆိုလိုက်ပြီ"

ကမာ ထိုအသံကြောင့် နိုးသွားသည်။ ချက်ချင်းထထိုင်လိုက်စဉ် မျက်နှာဖုံးနှင့် လှံရှည်ကိုင် လူငါးယောက်က ကမာ့ကိုစောင့်နေသည်။ ထိုထဲ မှ လူတစ်ယောက်က ကမာ့ကို ဆွဲထူကာ ပြောလိုက်သည်။ ကမာ့ကိုခေါ်ကာ မြေအောက်လိုက်ခေါင်းအတိုင်း လာခဲ့သည်။ တစ်နေရာရောက်သော် အပေါ်တက်လိုက်သည်နှင့် အခန်းကျယ်ကြီးထဲကို ရောက်သွားသည်။

"ယစ်ပူဇော်မယ့် လူငယ်ရောက်လာပါပြီ အရှင်"

ကျားအရေခွံခင်းထားသည့် ပလ္လင်ပေါ်တွင် ကျားမျက်နှာဖုံးကို စွပ်ထား သည့် ဝတ်ရုံအနက်ခြုံထားသည့် လူထွားကြီးတစ်ဦး ထိုင်နေသည်။ ခန်းမ ကြီးထဲတွင် မီးတိုင်များနှင့် လင်းနေသည်။ ထိုသူက စကားမပြောဘဲ လက် ယမ်းပြလိုက်သည်နှင့် အစောင့်များက ကမာ့ကိုထားခဲ့ပြီး ခန်းမထဲမှ ထွက်

သွားသည်။ ကမာတစ်ယောက်တည်း ထိုသူရှေ့တွင် ရပ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။
အေးစက်သော အငွေ့အသက်များကြောင့် ကမာ အနည်းငယ် တုန်သွား
သည်။

"မင်း ကျုပ်နဲ့တွေ့ချင်တာ ဘာကြောင့်လဲ"

ထိုသူ၏ အသံကြီးက ဩဩနှင့် အသက်အရွယ်ကို ခန့်မှန်းရခက်သည်။
ကမာသည် ထိုလူကို စိုက်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"ကျွန်တော့်ကို ယဇ်ပူဇော်မယ့် အချိန်ကို နောက်ဆုတ်စေချင်လို့ပါ။
ကျွန်တော်လုပ်စရာရှိနေလို့ပါ"

"မင်းစကားကို ဘာကြောင့် လိုက်လျောရမှာလဲ။ မင်းက ငါတို့
အကျဉ်းသားပဲ"

ကျားမျက်နှာဖုံးနှင့်လူက အေးစက်စွာ မေးသည်။

"ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ရက်အများကြီး မတောင်းဆိုပါဘူး။
ကျွန်တော့် ကျေးဇူးရှင်ကို လုပ်ကြံတဲ့သူကို ကလဲ့စားချေချင်လို့ပါ။ ပြီးရင်
အသေခံဖို့ ခင်ဗျားတို့ဆီလာပျံ့မယ်"

"အင်း။ မင်း အလေးထားတဲ့သူ အသတ်ခံရလို့ ကလဲ့စားချေမယ် ပြော
တယ်။ သူက မင်းနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလဲ"

လူထွားကြီး၏အမေးကို ကမာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ဖြေလိုက်သည်။ ဘာမှ
ကွယ်ဝှက်ထားစရာ မလိုတော့ပေ။ ချစ်သော အစ်ကိုကြီးလည်း မိမိကြောင့်
အသက်စွန့် သွားရပြီ။

"ကျွန်တော့် ချစ်သူပါ။ ကျွန်တော့်ကို အသက်ပေးချစ်ခဲ့တဲ့ ချစ်သူပါ"

"မင်းကို အချိန်ရွှေ့ပေးရင် မင်း ကျုပ်ကို ဘယ်လိုပြန်လုပ်ပေးမလဲ"

"ခင်ဗျားဖြစ်ချင်တာ ပြောပါ။ ခင်ဗျားတောင်းဆိုတာ လိုက်လျောပျံ့မယ်"

"မင်း ငါ့မယားအဖြစ် တစ်ည နေပေးပါ"

ကမာ မထင်ထားသည်ကို တောင်းခဲ့တော့ ကမာ ကြက်သေ သေသွားသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကံကြမ္မာရယ်ဟု တွေးလိုက်မိသည်။ မိမိဘယ်လို ဝဋ်ကြွေးကြောင့် ယောက်ျားဖြစ်လျက်နဲ့ ယောက်ျားချင်း နှစ်သက်ခြင်းကို ခံနေရတာလဲဟု ခါးသီးစွာ တွေးလိုက်မိသည်။ ကမာ သေရမှာမကြောက်ပါ။ သေပြီး အစ်ကိုကြီးနဲ့ တွေ့ချိန်မှာ နောက်လူနှင့် အိပ်ခဲ့တာကို အစ်ကိုကြီးသိပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာကိုပဲ ကြောက်သည်။

"မင်းက မွန်ဂိုဘုရင် နှစ်ပါးတောင် မြတ်နိုးရတဲ့ နှင်းမြို့တော်က မင်းသားလေးဆိုတာ ကျုပ် ကြားထားပြီးပြီ။ သူတို့စွဲလမ်းတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စမ်းကြည့်ချင်တယ်"

ထိုဘုရင်၏စကားက ကမာ့ကို မျှော်လင့်ချက် ပျောက်သွားစေသည်။ ဘယ်နှယ် သူ့ရဲ့ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို မိမိခံရဦးမှာလား။ မဖြစ်နိုင်ပါ။ လူထွားကြီးရဲ့မယား မလုပ်ချင်ပါ။ မိမိက အစ်ကိုကြီးကိုချစ်လို့ အစ်ကိုကြီးနှင့် သွေးသား နှီးနှောခြင်းကို လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မင်းကြီးတုန်းက အစ်ကိုကြီးတို့ကို သတ်မှာစိုးလို့ လိုက်လျောခဲ့သည်။ အစ်ကိုကြီး မရှိသည့်နောက် ဘယ်သူ့ကိုမှ မလိုက်လျော နိုင်တော့ပါ။

ကမာ တွေဝေရလေပြီ။ အသက် အသေခံရမည်လား။ သူများမယားအဖြစ်ခံပြီး အစ်ကိုကြီးကို သတ်တဲ့သူကို ကလဲ့စားချေရမလား ဆိုတာမတွေးတတ်တော့ပေ။ စိတ်ထဲတွင် ဒွိဟဖြစ်နေသည်။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ချစ်သူအနေနဲ့၊ အစ်ကိုကြီးရဲ့ ညီအနေနဲ့ အစ်ကိုကြီးကိုသတ်တဲ့သူကို မိမိကလဲ့စားချေမှဖြစ်မည်။ မဟုတ်ရင် အစ်ကိုကြီးအပေါ် မိမိကျေးဇူးဆပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အစ်ကိုကြီးမရှိသည့် နောက် မိမိကိုယ်ကို သူများကိုထိုးအပ်ကာ ကလဲ့စားချေရသည့် ဘဝက အောက်တန်းကျသည်ကို သိ

သော်လည်း လောလောဆယ် မိမိတွင် ထွက်ပေါက်မရှိတော့ပေ။

"ကောင်းပြီ"

ကမာ ထိုစကားကို ပြောလိုက်စဉ် နာကျင်ခြင်းကြောင့် ရင်ထဲ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အစ်ကိုကြီးကလွဲရင် အခြားလူရဲ့ အထိအတွေ့ကို ခံရမှာ ဘယ်လောက် စက်ဆုပ်စရာကောင်းသည်ကို တွေး မိသည်။ လူထွားကြီးအမိန့်နှင့် ကမာ့ကို ငယ်သားများက ကျယ်ဝန်းသော အခန်းကျယ်ထဲကို ခေါ်လာခဲ့သည်။ အခန်းပြည့် ဝက်ဝံအရေခွံများကို ခင်း ထားသည်။ နှစ်ယောက်အိပ် ခုတင်ပေါ်တွင် ကျားသားရေများ ခင်း ထားသည်။

ကမာ သက်ပြင်းရှိုက်လိုက်သည်။ ရေချိုးရင်း မျက်ရည်မကျဘဲ တင်း ခံထားသည်။ ညကျရင် မိမိကိုယ်ကို သူစိမ်းတစ်ယောက်လက်ထဲ ထိုးပေးရ မည်ကို တတ်နိုင်သလောက် မတွေးဘဲ နေလိုက်သည်။ ကမာ ရေချိုးပြီး အခန်းထဲဝင်ခဲ့သည်။ မိမိအတွက် မိန်းကလေး ဝတ်စုံမဟုတ်ဘဲ ယောက်ျား လေးဝတ်စုံ ဖြစ်နေလို့ တော်သေးသည်။ ကမာ ထိုအဝတ်ကို ယူဝတ်လိုက် ပြီး ဆံပင်ကို သပ်ရပ်စွာ ထုံးသင်လိုက်သည်။

"သခင်လေး မင်းကြီး အခေါ်လွှတ်ပါတယ်"

လာခေါ်သောရဲမက်နောက်ကို လိုက်ခဲ့သည်။ ဂူထဲရှိ ခန်းမကျယ်ကြီးထဲ တွင် လူတိုင်း မျက်နှာဖုံးကိုယ်စီနှင့် ပါးစပ်နေရာကို အပေါက်ဖောက်ထား ကြသည်။ အားလုံးက ကမာ ဝင်လာသည့်နှင့် မတ်တပ်ရပ်ကာ အရိုအသေ ပြုကြသည်။ လူထွားဘုရင်ကြီးက ကမာ့ကို ထကြိုသည်။ ကမာသည် သူ ကမ်းပေးသည် လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်စဉ် သူက ကမာ့ကို သူ့ခုံနံဘေးတွင် ထိုင်စေသည်။ ကမာ့လက်ထဲကို အရက်ခွက် တန်းထည့်ပေးသည်။

"အားလုံး မောရကစ်မျိုးနွယ်ရဲ့ ကြင်ရာတော်ကို ဂုဏ်ပြုလိုက်ကြစို့။"

ကြင်ရာတော် အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေ"

"ကြင်ရာတော် အသက်ရာကျော်ရှည်ပါစေ"

ဘုရင်၏ စကားဆုံးသည်နှင့် လူအားလုံး လိုက်ရွတ်လိုက်ကြသည်။
အားလုံး ခွက်မြှောက်ကာ ဆုတောင်းပြီး တစ်ချီတည်း မော့ချလိုက်သည်။

"သောက်ပါ"

ကမာ သူ့စကားကြောင့် အရက်ကို သုံးခွက်တိတိ မော့သောက်ပြီးနောက်
အရမ်းကို မူးလာသည်။ အစာမရှိဘဲ အရက်ပြင်းသောက်လိုက်သောကြောင့်
ကမာ မဟန်နိုင်တော့ပေ။

"ကျွန်တော် မူးနေပြီ"

ကမာ သူ့လက်ကို လှမ်းဆွဲကာ တိုးတိုးပြောလိုက်သည်။ သူက ကမာ့ကို
လှည့်ကြည့်ကာ ကမာ့ကို ကလေးလိုပွေ့ချီလိုက်ပြီး ခန်းမထဲမှ ထွက်လာခဲ့
သည်။ သူက ကမာ့ကို ခုတင်ပေါ်တင်ထားပေးပြီး ပြန်ထွက်သွား
တော့သည်။ ကမာ သူ ထွက်သွားတော့မှ စိတ်လျော့ကာ အိပ်သွား
တော့သည်။ မူးနေတာပဲ ကောင်းပါတယ်။ ည သူနှင့်အတူ နေရသည်ကို မိမိ
မမှတ်မိတာဘဲ ကောင်းသည်။

"အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော့်ကို မုန်းမှာလား။ ကျွန်တော်က ယောက်ျားတန်
မယ့် ကိုယ်ကိုရင်းပြီး ကလွဲစားချေမယ့်သူမို့လေ။ ကျွန်တော့်ကို မမုန်း
လိုက်ပါနဲ့။ ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီး မုန်းတာကို မခံနိုင်လို့ပါ"

ကမာ မူးမူးနှင့်ရေရွတ်ကာ နိုးတစ်ဝက် ပျော်တစ်ဝက်နှင့် ရှိနေသည်။ မိမိ
ကို လူတစ်ဦး လာနမ်းသည်ကို သိသည်။ မျက်လုံးတော့ ဖွင့်လို့မရပါ။ မောရ
ကစ်ဘုရင်ထင်လို့ ကမာ သူ့ကို တွန်းထုတ်ရန် ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ထို
သူက ကမာ့လက်များကို အသာဖယ်ကာ ကမာ့ကို အကြင်နာဆုံး၊ အနွေး

ထွေးဆုံး နမ်းရှိုက်နေသည်။

"အစ်ကိုကြီး"

ကမာ မျက်ရည်ကျလာသည်။ မှတ်မိတာပေါ့။ အစ်ကိုကြီး ဝိညာဉ်ဘဝနှင့် မိမိထံ လာနေသည်ကို။ ကမာ မျက်ရည်ကျရင်း အစ်ကိုကြီးကို ပြန် နမ်းသည်။ အနမ်းများ ပြင်းထန်လာသည်။ ပူပြင်းလာသည်။ ထက်သန်လာ သည်။ အစ်ကိုကြီးက ကမာ့ကို အချစ်တိုင်းပြည်ထဲကို ခေါ်သွားတော့သည်။

တစ်ညလုံး ကမာက သူ့ကိုခေါ်ညည်းရင်း သူ့အလိုကို လိုက်လျောနေခဲ့ သည်။ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ။ မမောနိုင်မပန်းနိုင်။ ကမာ ကျေနပ်စွာညည်း ရင်း သူခေါ်ရာ ချစ်ပင်လယ်ထဲ ပျော်ပျော်ကြီး ကူးခပ်နေသည်။ မူးပေမယ့် သိသည်။ မျက်လုံးဖွင့် မကြည့်ပေမယ့် နှစ်နှစ်လောက် အတူနေခဲ့တော့ အစ်ကိုကြီးရဲ့ အထိအတွေ့ကို မိမိကိုယ်က သိပါသည်။

မနက်မိုးလင်းတော့ ကမာ လန်းဆန်းစွာ နိုးလာခဲ့သည်။ မိမိကိုယ်တွင် အဝတ်တို့မရှိဘဲ စောင်အောက်တွင် အဝတ်ဗလာ ဖြစ်နေသည်။ မိမိခါးကို ဖက်ထားသော သန်မာသော လက်တစ်စုံကြောင့် ကမာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူ့ရင်ခွင်ထဲ မိမိရောက်လို့နေသည်။ ချစ်သော အစ်ကိုကြီး၏ ရင်ခွင်ကျယ် ကို ကမာ ဘယ်လိုမေ့နိုင်မှာလဲ။ ကမာလှည့်ကာ သူ့ရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝင် လိုက်သည်။ သူက ကမာ့ကို စကားပြောခဲ့သည်။

"မင်း အိပ်ချင်ဆက်အိပ်နေလေ။ ကျုပ် အိပ်ရာက ထတော့မယ်"

ထိုလူ၏ အသံဩဩကြီးကို ကြားလိုက်ရတော့မှ ကမာ၏အသိက လက်ရှိ အကြောင်းအရာကို ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။ မိမိနှင့်အတူ အိပ်နေသူက အစ်ကိုကြီး မဟုတ်ပေ။ သူက ကမာရဲ့ ခင်ပွန်းအသစ် မောရကစ်ဘုရင်၊ ကျားမျက်နှာဖုံးနှင့်သူ။ ကမာ သူ့ရင်ခွင်မှ ချက်ချင်း ရုန်းထွက်ကာ တစ်ဖက် ကို စောင်းလှည့်လိုက်သည်။ ထိုသူက အိပ်ရာမှထကာ အဝတ်ဝတ်နေသံ

ကြားရသည်။ ပြီးတော့မှ ကမ္ဘာ့ဘက်ကို လှည့်ကြည့်ကာ ပြောသည်။

"မွန်ဂိုဘုရင် တင်တက်ရင် မင်းကိုစွဲလမ်းရလောက်အောင်ကို မင်းက အတွေ့ထူးတာကိုးကွ။ မင်းက ကျုပ်တွေဖူးသမျှထဲမှာ နတ်အတွေ့ကိုပေးနိုင် တဲ့သူပဲ။ မင်းကို ကျုပ် လက်ထပ်မိတာ ကံကောင်းတာပဲ"

ကမာ သူ့စကားကို ဘာမှ မတုံ့ပြန်ပါ။ သူ့ချီးကျူးစကားများက မိမိကို စော်ကားနေသလို ခံစားရသည်။ မိမိ အစ်ကိုကြီးမဟုတ်သော တစ်ယောက် နှင့် အိပ်ခဲ့သည်ကို ပေါ်လွင်နေစေသည်။ ကမာ အံတင်းတင်းကြိတ်ကာ စိတ်ကို တင်းထားရသည်။ အစ်ကိုကြီးအတွက် ကလဲစားချေချင်လို့ ကျား မျက်နှာဖုံးနှင့်လူကို မိမိကိုယ်ကို ကိုယ့်သဘောနဲ့ ပေးခဲ့ပြီး မဟုတ်လား။ အရှက်ဆိုတာ ဘေးချိတ်ထားလိုက်။ မိမိ အသက်ကိုပင် မနှမြောမှတော့ အရှက်လည်း ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ တမလွန်မှာ အစ်ကိုကြီးနဲ့ တွေ့မှ အစ်ကို ကြီးခြေသလုံးကို ဖက်ပြီး တောင်းပန်လိုက်မည်။ အစ်ကိုကြီးမရှိသည့် ဘဝ တွင် ကမ္ဘာအတွက် ဘယ်အရာမှ တန်ဖိုးထားရန်မလိုတော့ပေ။ ထိုအတွေး ကြောင့် ကမာ ထထိုင်ကာ သူ့ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူ မျက်နှာဖုံး တပ်ထားပေ။ သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး ကြောက်မက်ဖွယ် ဆေးမင်များ ထိုး ထားသည်။ သူ့ကိုယ်တွင် အဝတ် ဝတ်ထားပြီးလေပြီ။

ကမာ သူထွက်သွားတော့မှ ရေချိုးဆောင်ကိုလာပြီး ရေကန်ထဲကို ဆင်း လိုက်သည်။ ရေချိုးပြီးမှ လူလည်း လန်းသွားသည်။ ညကလောက် ပြင်းသော အရက်ကို မသောက်ဖူးပါ။ အတော်ကြာစိမ်ပြီးမှ ကမာ ခေါင်း ကြည်သွားသည်။ ဪ မိမိအမူးလွန်သဖြင့် ညက လူထွားကြီးကို အစ်ကို ကြီးနှင့် မှားရတယ်လို့။

"အစ်ကိုကြီးရာ၊ ကျွန်တော် အမြန်ဆုံးလိုက်လာပါ့မယ်ဗျာ"

ကမာ မျက်လုံးမှိတ်ကာ အသံတိုးတိုးနှင့် ရေရွတ်လိုက်သည်။

ကမာသည် မောရကစ်ဘုရင်နှင့်အတူ လိုဏ်ဂူအပြင်ကို လိုက်လာခွင့်ရသဖြင့် ကျေနပ်လို့မဆုံးတော့ပေ။ ပထမ သူက ဂုရုမ္မ ရန်သူနောက်လိုက်မည် ပြောသော်လည်း သူလက်အောက်မှ သတင်းပို့လာသဖြင့် ချက်ချင်း တပ်ပြင်ကာ လိုက်ခဲ့သည်။ တောတောင်က တကယ်ကို ထူထပ်သည်။ ရန်သူတပ်များ ချဉ်းကပ်လာသဖြင့် မောရကစ်ဘုရင်နှင့်အတူ ကမာပါစိတ်ရှည်စွာစောင့်နေသည်။ မကြာပါ။ တပ်မတစ်ခု ချီတက်လာခဲ့သည်။ ထိုအလံကိုတွေ့တော့ ကမာ အံ့အားသင့်သွားသည်။

အစ်ကိုကြီးရဲ့ အမာခံစစ်တပ်ထဲက တပ်ရင်းတစ်ရင်းပါ။ ထိုတပ်ကို ဦးစီးသည့် စစ်သူကြီးကို ကမာ ကောင်းကောင်းသိသည်။ အစ်ကိုကြီး အားကိုးရသည့် တပည့်ထဲမှ တစ်ဦးပါ။ ဒါဆို အစ်ကိုကြီးကို လုပ်ကြံတာ အစ်ကိုကြီးရဲ့ လူယုံတပည့်ထဲက တစ်ယောက်ပေါ့။ ထိုအတွေးကြောင့် ကမာ ပူလောင်လာသည်။ လူလည်း သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာသည်။ ချက်ချင်းပြေးဆင်းကာ ထိုတပ်ကို ဦးစီးသည့် စစ်သူကြီးကို ဓားနှင့်ပိုင်းလိုက်ချင်သည်။

သို့သော် ကမာ့ပခုံးပေါ် လက်တစ်စုံကျလာသည်။ ကမာ မော့ကြည့် လိုက်တော့ မောရကစ်ဘုရင်က ကမာ့ကို နားလည်ဟန်ဖြင့် ပခုံးကိုဖျစ်ညှစ်ကာ သတိပေးနေသည်။ သူ့မျက်လုံးက ထိုစစ်တပ်ကို မျက်လုံးမလွဲတမ်းကြည့်နေသည်။ သူ့အာရုံက ထိုရန်သူတပ်ပေါ်တွင် လုံးလုံးအာရုံစိုက်နေသည်။ တစ်ပြိုင်နက်မှာပဲ မိမိစိတ်ထဲ ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲ ဆိုတာကို သိကာ နှစ်သိမ့်ပေးနေသည်။ ကမာ သူ့ကို နည်းနည်းတော့ အသိအမှတ်ပြုလိုက်မိသည်။ သူ မိမိကို အလေးအနက်ထားသည်ကို ခံစားမိလိုက်သည်။ ထိုတပ်ကလည်း အစ်ကိုကြီးကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်ပေးထားသော တပ်ပီပီ တောတစ်

ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်ကို သတိထားမိသွားပြီး လှုပ်ရှားမှု ရပ်တန့်သွားသည်။ ထို့နောက် ချက်ချင်းလူစုကာ ခံစစ်ပုံ ပြင်ထားလိုက်သည်။ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရန်သူရှိနေသည်ကို သိသွားသည့်ပုံပင်။

မောရကစ်ဘုရင်ရဲ့ လူတွေကလည်း လုံးဝမထူးဆန်းသည့်ပမာ တုတ်တုတ်မှ မလှုပ်ပါ။ ထိုရန်သူတပ်ကိုသာ မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေကြသည်။ ယခု ကျားမျက်နှာဖုံးနှင့် မျိုးနွယ်စုက ပိုသွေးအေးပုံရသည်။ ငြိမ်သက်သောရေက ပိုကြောက်စရာကောင်းသည် ဆိုသည့် စကားပုံလိုပဲလေ။

ကမာတော့ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ထိန်းချုပ်နေရသည်။ တပ်ဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ အားပြိုင်နေကြသည်။ ထမင်းတစ်အိုးကျက်ခန့်အထိ ဘာလှုပ်ရှားမှုမှမရှိတော့ တစ်မျိုးကြုံ လာခဲ့သည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့မှ စစ်သည်တော်တစ်စု ထွက်လာသည်။ အဖြူရောင်အဝတ်ကို ဝှေ့ယမ်းကာ အော်ပြောသည်။

"မွန်ဂိုပြည်ရဲ့ အိမ်ရှေ့မင်းတင်မောရင်ရဲ့ အမိန့်တော်နဲ့ ပျောက်ဆုံးနေသော မင်းသားကမာအာဇမန်ကို လိုက်ရှာတဲ့ အဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းသားကို ကယ်တင်ထားတဲ့ သူများကို ကျေးဇူးဆပ်ပါ့မယ်။ မင်းသားကို ပြန်ပို့ပေးကြပါ"

ကမာ ဇေဝေဇဝါဖြစ်သွားသည်။ တကယ်ပဲ အစ်ကိုလေးလွှတ်လိုက်တဲ့သူ လား။ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုကြီးကို လုပ်ကြံသူက အစ်ကိုကြီးရဲ့ တပည့်ရင်းဆိုတော့ သိပ်တော့မယုံရပါ။ မိမိကိုယ်တိုင်သာ မမြင်ခဲ့လျှင် ဘယ်လိုမှ မယုံနိုင်မည့်သူပါ။ ထိုစစ်သူကြီးကို မိမိလည်း စစ်ရေးလေ့ကျင့်ကွင်းတွင် အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ခဲ့ဖူးသည်။ သစ္စာဖောက် တပ်သားတချို့နှင့် မိမိ အတူ လေ့ကျင့်ခဲ့ဖူးသည်။ အတူ စားသောက်ခဲ့ဖူးသည်။ သူတို့တောင် သစ္စာဖောက်မှတော့ ယခုတပ်ဖွဲ့လည်း ယုံရပါ့မလား။ ကမာ ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေမိသည်။ တကယ်ပဲ အစ်ကိုလေး လွှတ်လိုက်သည့် အဖွဲ့ဆိုလျှင် မောရ

ကစ် ဘုရင်ရဲ့တပ်ဖွဲ့ကြောင့် အားလုံး ချေမှုန်းခံရမည်ကို ကြောက်နေရသည်။ ဘယ်လို လုပ်ရပါ့မလဲလို့ တွေးနေစဉ် သူက တီးတိုး လှမ်းပြောခဲ့သည်။

"စိတ်မပူပါနဲ့။ အိမ်ရှေ့မင်းလွှတ်လိုက်တဲ့ တပ်တွေ မဟုတ်ဘူး။"

ကမာ အံ့သြသွားသည်။ သူ ဒါကို ဘယ်လိုသိနေတာလဲ။ မိမိတောင် ဝေခွဲမရဖြစ်နေစဉ် သူက ဒက်ထီမှန်းနိုင်သည် မဟုတ်လား။

"အရှင်မင်းသား။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ အိမ်ရှေ့မင်းအမိန့်နဲ့ အရှင်ကို လာရှာတာပါ။ မင်းသားလေးကမာ ကျွန်တော်မျိုးတို့က အရှင်မင်းသားကို လာရှာတာပါ။"

ကမာ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ဘာအသံမှမပေးသဖြင့် ထိုတပ်ဖွဲ့လည်း ဆက်မအော်တော့ပေ။ ခဏနေတော့ ကင်းထောက်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ထွက်လာခဲ့သည်။ အားလုံးဓါးဆွဲကာ သတိအနေအထားဖြင့် ပတ်ကြည့်နေကြသည်။ ဘာမှမတွေ့သဖြင့် စစ်သူကြီးထံသို့သွားပြီး သတင်းပို့သည်။ ထိုစစ်သူကြီးက ခဏစဉ်းစားပြီးနောက် မီးကျီတစ်ခု ပစ်ဖောက်လိုက်တော့ အနောက်မှ နောက်ထပ် တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ပေါ်လာ ခဲ့သည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် ဝေါယာဉ်တစ်ခု ပါလာခဲ့သည်။ ထိုဝေါယာဉ် ထဲတွင် တကယ့်နောက်ကွယ်မှ ထိန်းချုပ်သူ ပါလာမှာ သေချာသည်။

ထိုဝေါယာဉ်ကိုတွေ့သောအခါ မောရကစ်ဘုရင်၏ လက်အစုံက ကမာ့ပခုံးပေါ်က ရုတ်သွားပြီး ဓါးကို ကိုင်စွဲလိုက်သည်။ ထိုဝေါယာဉ်ထဲမှ လူကို မောရကစ်ဘုရင် သိနေသည်ဟု ကမာ အလိုလိုသိလာသည်။ တပ်ဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ အပြိုင်ထွက်လာခဲ့သည်။ အင်အားမနည်းပါ။ တကယ်လို့ ပထမအဖွဲ့ကို ဝင်တိုက်မိလျှင် နှစ်ဖွဲ့ညှပ်တိုက်တာ ခံရမှာသေချာသည်။ ထိုအဖွဲ့ကို အသာတကြည် ဖြတ်သန်းခွင့် ပေးလိုက်သဖြင့် ကမာက လွတ်သွားမည်ကို

စိုးရိမ်နေသည်။ သို့သော် သူက သွေးအေးစွာ စောင့်ကြည့်နေသဖြင့် ကမာလည်း စိတ်ကို အတင်းချိုးနှိမ်ကာ စောင့်နေရသည်။ ရင်အစုံက သစ္စာဖောက်များ လွတ်သွားမည်စိုးသဖြင့် ပူလောင်လို့နေသည်။

"ဘာလို့ လွတ်ပေးလိုက်တာလဲ"

ထိုတပ်ဖွဲ့ကျော်သွားတော့ ကမာ မကျေမနပ် မေးလိုက်သည်။

"တကယ့်ခေါင်းဆောင် မပေါ်လာသေးဘူး။ အခုက လက်ထောက်ပဲ ပါလာ သေးတယ်"

သူ့စကားကြောင့် ကမာ အံ့သြသွားသည်။ မောရကစ်ဘုရင်က သစ္စာဖောက် တပ်ဖွဲ့ အကြောင်း ဘာတွေများသိထားတာလဲဟု တွေးလိုက်မိသည်။

"သူတို့လွတ်ကုန်တော့မယ်။ သူတို့လွတ်သွားရင် ဘယ်လို ကလဲ့စားချေမလဲ"

"မလွတ်ပါဘူး။ သူတို့က မင်းကို လိုက်ရှာနေတာ။ ပြီးတော့ မင်းရဲ့ချစ်သူ မွန်ဂိုဘုရင် မသေဘူး။ လွတ်သွားတယ်။ သူ့ကိုလိုက်ရှာနေတာ"

မောရကစ်ဘုရင်က ကမာ့ကို ဆွဲထူရင်း ပြောလိုက်သည်။ သူ့စကားက ကမာ့ကို အပျော်တို့ဖြင့် နားကို အူသွားစေသည်။ တကယ်ပဲလား။ တကယ်ပဲ အစ်ကိုကြီး မသေဘူး ဆိုသည့်အသိက တစ်ကိုယ်လုံးကို ပျံ့နှံ့သွားသည်။ ကမာ သူ့ကို သေချာအောင် မေးလိုက်သည်။

"ဟင်။ တကယ်လား။ အစ်ကိုကြီး မသေဘူးလား"

"အေး။ ဒါကြောင့် ခေါင်းဆောင်ကိုယ်တိုင် လိုက်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါ ကို သေချာ စောင့်ဖမ်းရမယ်။ မွန်ဂိုဘုရင် မသေလည်း မင်းကို ငါက ပြန်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို ငါ လုံးဝအလွတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး"

မောရကစ်ဘုရင်က ကမာ့မျက်နှာကို ငုံ့ကြည့်ကာ သတိပေးလိုက်သည်။ သူပြောတာက အေးစက်သည်။ ခိုင်မာသည်။ ခြိမ်းခြောက်တာမဟုတ်။ အသိပေးခြင်းသာဖြစ်သည်။

ကမာ အစ်ကိုကြီးနှင့်တွေ့လျှင် မောရကစ်ဘုရင်နှင့်အကြောင်း ဘယ်လို ရှင်းပြရမလဲ ဟုတွေးကာ ပူနေမိသည်။ သူသေသွားသည်နှင့် မိမိ နောက် လင် ယူသွားသည်ဟု ထင်နေမလား။ ထိုအတွေး ဝင်လာရုံနှင့် ကမာ သက်ပြင်းချမိသည်။ မောရကစ်ဘုရင်ကလည်း အစ်ကိုကြီးနောက်ကို လိုက်ပါခွင့်ပြုမည်မဟုတ်။ အစ်ကိုကြီးသာ မိမိ မောရကစ်ဘုရင်၏ ကြင်ရာ တော်ဖြစ်နေတာသိလျှင် သည်းခံမည် မဟုတ်ပေ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟု တွေးကာ ကြိုတင် ရင်မောနေမိသည်။ သို့သော် ကမာ အတွေးကို ခေါင်းထဲ မှ ထုတ်ကာ လက်ရှိအလုပ်ကို ပြီးပြတ်အောင် လုပ်ဖို့ပဲ တွေးထား တော့သည်။ သစ္စာဖောက်များကိုနှိမ်နင်းမည်။ ပြီးလျှင် မိမိ သေလိုက်မည်။ ဒါဆို ပြဿနာမဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ ကမာ စိတ်ကို ရှင်လင်းထားလိုက်သည်။ ညကျရင် သူနှင့်အတူနေရမည့် အရေးကို တွေးကာ သက်ပြင်းရှိုက်မိသည်။

တကယ်လည်း ညရောက်တော့ ကမာ စိတ်မငြိမ်တော့ပေ။ ခါတိုင်းနေ့က အစ်ကိုကြီး သေသွားပြီ။ အစ်ကိုကြီးအတွက် ကလဲ့စားချေမည်ဆိုသည့် စိတ် နှင့် ဘာပဲလုပ်ရလုပ်ရ ဆိုသည့်စိတ်ဖြင့် ကျော်ဖြတ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့တော့ အစ်ကိုကြီး အသက်ရှင်နေသည်ကို သိတော့ မောရကစ်ဘုရင် နှင့် အိပ်ရမည်ကို ကြောက်နေမိသည်။ နောက်ဆုံး ကမာ သူဝင်မလာခင် အရက်ကို မူးအောင်သောက်လိုက်သည်။ သူဝင်လာတော့ ကမာ ခေါင်းပင်မ ထူနိုင်တော့ပေ။

"ကမာ မင်း ဘာလို့ ဒီလောက်ပြင်းတဲ့ အရက်ကို သောက်နေတာလဲ"

သူမေးသည့် အသံကိုကြားသောအခါ ကမာ စိတ်ထဲရှိတာ ဖြေမိမည်စိုး၍

နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ထားလိုက်သည်။ စိတ်ထဲရှိတာ ထွက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ရသည်။ ကမာ ပါးစပ်ပိတ်ကာ ခေါင်းသာယမ်းလိုက်သည်။ သူက ကမာ့ကို သိုင်းဖက်ကာ ခုတင်ပေါ်တင်လိုက်တာကို သိလိုက်သည်။ သူက ကမာ့အဝတ်များကို ချွတ်လိုက်တာကို သိသည်။ ကမာ စိတ်ကို တင်းထားသည်။ သူ့အကိုင်အတွယ်၊ သူ့ အနမ်းအရှိုက်များ အားလုံးကိုသိသည်။ သူ့အထိအတွေ့ကနေ သူ မိမိကို ဘယ်လောက် လိုချင်နေသည်ကို သိသည်။ ကမာ လုံးဝ မပျော်ဝင်ပါ။ သူက သူစိမ်းလေ။ ကမာချစ်သော ကမာ့အစ်ကိုကြီးမှ မဟုတ်တာ။ ကမာက ချစ်သူရဲ့ အထိအတွေ့ကိုပဲ လိုချင်သည်။ ကမာ အစ်ကိုကြီးရဲ့ အထိအတွေ့ကိုပဲ လိုချင်သည်။

"အစ်ကိုကြီး။ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော့်ကို မုန်းမှာလား။ မုန်းမှာပါ။ အစ်ကိုကြီး သေပြီဆိုတာနဲ့ နောက်တစ်ယောက် ယူတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို မုန်းနေလောက်ပါပြီ။ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော့်ကို မမုန်းပါနဲ့။"

မောရကစ်ဘုရင်သည် မူးမူးနှင့် ပြောရင်းငိုနေသော ကမာ့ကို စိုက်ကြည့်ကာ တိုးလို့သာ မြတ်နိုးလာမိသည်။

"ကမာလေး။ မင်းကို ချစ်တယ်။ ကိုယ့်အသက်ထက် ပိုချစ်တယ် ကမာလေး။"

မောရကစ်ဘုရင်ရဲ့စကားတွေကို ကမာ မကြားတော့ပါ။ ကမာ အမူးလွန်ကာ အိပ်ပျော်သွားလေပြီ။ ကမာ အိပ်ပျော်သွားသည်နှင့် မောရကစ်ဘုရင် ဘာမှမလုပ်တော့ဘဲ အိပ်ရာထက်မှထကာ အခန်းတံခါးကို ပိတ်ပြီး ထွက်သွားတော့သည်။

ကမာနိုးလာတော့ အခန်းထဲ မည်သူမှ မရှိတော့ပေ။ ကမာ အိပ်ရာထက်မှထလိုက်သောအခါ မိမိအဝတ်များအားလုံး အနေအထားမပျက် ရှိနေသည်ကိုတွေ့တော့ သူ ဘာမှလုပ်မသွားသည်ကို သိလိုက်သည်။ ကမာ

အံ့အားသင့်သွားသည်။ ကမာ ခေါင်းကိုက်နေသဖြင့် အသာလွဲနေလိုက်သည်။ သက်သာသွားမှ ထထိုင်ကာ ဘေးမှ ရေချိုးခန်းထဲ သွားချိုးပြီးနောက် ကမာ အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ တံခါးက အပြင်မှ ပိတ်ထားသဖြင့် သူ့အကြံကို သိသွားသည်။ ကမာ တံခါးကို ထုသည်။ အော်ခေါ်သည်။ မည်သူမှ လာမဖွင့်ပေးပေ။ အခန်းထဲကို ပတ်ကြည့်လိုက်တော့ စားစရာ၊ သောက်စရာအားလုံး အသင့်ထားထားသဖြင့် သူ ရန်သူများထံသွားပြီကို သိလိုက်လေပြီ။

ညနေစောင်းသော် မောရကစ်ဘုရင် နွမ်းနယ်စွာ ပြန်ရောက်လာပြီး ပြောလိုက်သည်။

"မင်းချစ်သူကို သစ္စာဖောက်တဲ့ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ကို မိပြီ။ ကတိပေးထားတဲ့ အတိုင်း မင်းလက်ကို အပ်ပေးမယ်"

"ကျွန်တော် သစ္စာဖောက်ကို တွေ့ချင်တယ်။ သူဘယ်သူဆိုတာ သိချင်တယ်"

"တွေ့ရမှာပါ။ ကျုပ်နောက်လိုက်ခဲ့။ မွန်ဂိုဘုရင်ကိုလည်း ကျုပ်မိထားပြီ။ သူ အဆိပ်မိထားတယ်။ အဆိပ်က အတော်ပျံ့နေပြီ"

"ဒါဆို ကျွန်တော် တွေ့ပါရစေ။ သူ့ကိုတွေ့ပါရစေ"

"မင်းက ဘာလို့တွေ့ချင်တာလဲ။ သူ့ကို တွေ့ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး။ မင်းနဲ့သူက ချစ်သူတွေလို့ ပြောတယ်။ မင်းက အခု ကျုပ်ရဲ့ကြင်ရာတော်လေ။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး"

"တောင်းပန်ပါတယ်။ သူ့ကိုတွေ့ခွင့်ပြုပါ။ သူ တကယ် အသက်ရှင်နေတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် မြင်ရမှ ယုံမယ်"

"မင်း ဒီလိုလုပ်လေ ငါက တင်တက်ရင်ကို သတ်ချင်လေပဲ။ ထတော့။

မင်းကို အကျဉ်းသားဆီ လိုက်ပို့ပေးမယ်"

ကမာ ထပ်မပြောဝံ့တော့ပါ။ မတော် အစ်ကိုကြီးကို သူ တကယ် သွား သတ်လိုက်ရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲဟုတွေးကာ ထိတ်လန့်သွားသည်။ သူ့ကို ညကျမှ ချော့ကာ ပြောရမည်ဟု တေးထားလိုက်သည်။ ကမာ သက်ပြင်းချ လိုက်မိသည်။

"အစ်ကိုကြီး အသက်ကို ရအောင်ကယ်မယ် အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်ပေးပါ"

ကမာ စိတ်ထဲမှ တိတ်တိတ်လေး ပြောလိုက်မိသည်။ ကမာ သူခေါ်ရာသို့ နှုတ်ပိတ်ကာ လိုက်လာခဲ့သည်။ တကယ်ပဲ သစ္စာဖောက် ခေါင်းဆောင်က အစ်ကိုကြီးရဲ့ တပည့်ရင်း ဖြစ်နေသည်။ ထိုသူက ကမာ့ကိုမြင်တော့ ပမာမခန့်ဟန်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ ကမာ ဒေါသဖြင့် မေးလိုက်သည်။

"ခင်ဗျား ဘာလို့ ကိုယ့်သခင်ကို သစ္စာဖောက်ရတာလဲ။ ခင်ဗျားကို အစ်ကိုကြီးက အရမ်းကို ယုံကြည်ထားခဲ့တာ"

ထိုသူက သံတိုင်နားကိုလာပြီး ကမာ့ကို အေးစက်စွာ ပြောခဲ့သည်။ သူ့ မျက်လုံးထဲတွင် အမုန်းတို့ တောက်ပနေသည်။

"တင်တက်ရင်က ငါ့သခင်မဟုတ်ဘူး။ ငါ့သခင်က တေးဟာခန့်ပဲ။ သူက မင်းကိုတပ်မက်လို့ မင်းကြီးကို သစ္စာဖောက်ခဲ့တာပဲ။ ပြီးတော့ ဦးရီးတော် ကို သူကိုယ်တိုင် မြားနဲ့ပစ်သတ်ခဲ့တယ်။ မင်းသမီးတို့သားအမိလည်း သူ ကြောင့် အသက်ဆုံးရတယ်။ ပိုဆိုးတာက ချူးချူးကို သူ လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစား ခဲ့တယ်"

"ချူးချူး.. ချူးချူး ဘယ်မှာလဲ"

"မင်းသမီးလေး သူ့မိခင်ဘက်က အမျိုးအနွယ်ဆီ ရောက်သွားပြီ။

တကယ်ဆိုရင် မင်းသမီးလေးကို သူလိုက်ပြီး မလုပ်ကြံခိုင်းသင့်ဘူး။ အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးနောက်ကို လိုက်သတ်ခဲ့တယ်။ သူက ဆယ်ခါပြန် သေသင့်တဲ့သူ"

"ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက အစ်ကိုကြီးကို သစ္စာဖောက်တာပေါ့ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်။ ငါ့သခင်အတွက် ငါ ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ရမယ်။ မင်းနဲ့များမှ မင်း ချစ်သူကိုမိမယ်။ မင်းကိုများဖို့က ချူးချူးကို တည်ကြက်လုပ်ရတယ်။ မင်းကို သေတာထက်ဆိုးအောင် ငါလုပ်မှာ။ မင်း အသက်ရှင်လျက် သေ အောင်လုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်ကွ"

"ဓါးပေးပါ အရှင်။ ကျွန်တော် သူ့ကို အဆုံးစီရင်ပါရစေ။ သူ့ကို ကြိုးဖြေ ပေးပါ။ ကျွန်တော် ကြိုးတုပ်ထားတဲ့ ခွေးတစ်ကောင်ကို မသတ်ရက်ဘူး"

"မင်းဖြစ်မလား။ သူတိုက်ရည်ခိုက်ရည်က အတော်ကောင်းတယ်နော်"

"ရတယ်။ ကျွန်တော် ဒီလို သူ့ကိုသတ်လိုက်ရင် ကျွန်တော့်ကို ဓါးသိုင်း ပညာ သင်ပေးထားတဲ့ သူက အပြစ်တင်လိမ့်မယ်။ သူ့လက်ချက်နဲ့ ကျွန်တော် မသေနိုင်ဘူးလို့ ယုံကြည်ပါတယ်"

ကမာသည် မောရကစ်ဘုရင်ကို ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။ အစ်ကိုကြီးကို သေအောင်လုပ်ကြံသည့်သူကို မိမိအလွတ်မပေးနိုင်ပါ။ သူနှင့် ဓါးချင်းယှဉ် ပြီး ခုတ်မည်။ မောရကစ်ဘုရင်က တားသေးသည်။ သို့သော် ကမာက အတင်းတောင်းဆိုနေ သောကြောင့် နောက်ဆုံး ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ တိုက်ခါ နီး တိုးတိုးမှာသည်။

"မင်း သူ့ကို ပထမ ခံစစ်နဲ့တိုက်။ သူက ဘယ်သန်။ ညာဘက်ကို အ ယောင်ပြပြီး ဘယ်ဘက်ကို တိုက်တယ်။ သူက နည်းနည်းမဟန်တော့ရင် အနောက်ကို လှည့်ပြေးသလို လုပ်တတ်တယ်။ အဲဒီအခါ သတိထား။ သူ့

နောက် ကပ်မလိုက်နဲ့။ သူ မင်းကို ဖိတိုက်လာရင် သူ့ခုတ်လာတဲ့ ဓားချက် ကို မရှောင်နဲ့။ အနီးကပ်မှ ညာဘက်ကို ကပ်ရှောင်၊ ပြီးရင် နံကြားကို ကပ် ထိုးလိုက် "

ကမာ အံ့အားသင့်သွားသည်။ မောရကစ်ဘုရင်က ဘာလို့ ဒီလောက် သိ နေတာလဲ။ သူနဲ့ အသိအကျွမ်းဟောင်းမို့ လို့လား။ ကမာ တိုက်ခါနီးဖြစ်လို့ ဘာမှ ဆက်မမေးတော့ဘဲ ဓါးတစ်ချောင်းကို ဆွဲလိုက်စဉ် မောရကစ်ဘုရင် က ကမာ့လက်ထဲကို သူ့ဓါးလာပေးသည်။

"ဟင်။ ဒီဓါးက..."

"ဟုတ်တယ်။ တင်တက်ရင်ရဲ့ဓါး။ ဒီဓါးနဲ့တိုက်။ သူ ကိုယ်တိုင် မင်းကို ပေးခိုင်းလိုက်တာ။ မင်းကို ကျူပ်ယုံကြည်တယ် ကမာ။ သေချာနိုင်အောင် လုပ်"

သူ့အားပေးစကားကြောင့် ကမာ စိတ်အားတက်ကြွသွားသည်။ သူက သူ့စိမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း ကမာ့ကို ယုံကြည်ပေးသည်။ အားပေး သည်။ သေရေးရှင်ရေး တိုက်ခါနီး ခွန်အားပေးသောသူ့ကို မကျေနပ်သည့် ကြားမှ ကမာ ကျေးဇူးတင်မိသည်။

တိုက်ပွဲစသည်နှင့် သစ္စာဖောက်ကောင်က ကမာ့ကို ဖိကာတိုက်သည်။ သူက အစ်ကိုကြီးကိုယ်တိုင် သင်ကြားပေးထားသော တပည့်ပီပီ လက်စလက်န ကောင်းသည်။ တိုက်ပွဲဝင်အတွေ့အကြုံ များစွာရှိထားသူဖြစ် လို့ ကမာ မနည်းရင်ဆိုင်နေရသည်။ သာမန် အချိန်ဆိုလျှင် ကမာ ထိုသူ့ကို ယှဉ်တိုက်ရဲမည် မဟုတ်ပေ။ အခုတော့ ကလွဲစားချေချင်သည့် စိတ်ကြောင့် ကမာ မိမိအသက်သေမည်ကို ဂရုမထားဘဲ ဂရုတစိုက် တိုက်ခိုက်သည်။

ထိုလူက ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစွာဖြင့် ကမာ့ကို တိုက်ခိုက်သည်။ သို့သော် ကမာက သူလုပ်သည့် အကွက်များကို ကြိုသိကာ ရှောင်နိုင်သဖြင့်

အံ့အားသင့်နေသည်။ နောက်ဆုံး ထိုသူက နောက်ကို ဆုတ်သွားသည်။ ကမာ ကမူးကရူးမလိုက်ဘဲ သတိနှင့် တိုက်ခိုက်သည်။ သစ္စာဖောက်က ကမာ့ကို အယောင်ပြကာ ခါးနှင့်ပိုင်းလိုက်သည်။ အားမန်ပါလှသည့် ခါးချက်ကို ကမာ အသည်းအေးသော်လည်း မောရကစ်ဘုရင်ကို ယုံကြည်စွာဖြင့် ကမာ မရှောင်ပါ။ ထိုခါးချက်အနား ရောက်ခါနီးမှ သူမှာထားသည့် ဘက်ကို ကပ်ရှောင်ကာ ထိုသူ၏ နံကြားကို ခါးနှင့်တဆုံး ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

"မင်း...ဒါ...တွေ... ဘယ်လို..သိ..."

သစ္စာဖောက်ကောင် စကားမဆုံးခင် လဲကျသွားတော့သည်။ ကမာ ခါးကို ဆွဲထုတ်ကာ ရွံရှာစွာ ငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။

"တော်တယ် ကမာ။ မင်း ကျုပ်မှာတဲ့အတိုင်း အတိအကျလုပ်နိုင်တယ်"

မောရကစ်ဘုရင်က ကမာ့ကို ကျေနပ်စွာကြည့်ကာ ပြောသည်။ ကမာ သူ့ကို ကျေးဇူးတင်စွာ ကြည့်ကာ ပြောလိုက်တော့ သူက ဘာမှ ပြန်မပြောပါ။ ကမာကိုယ်တိုင် ဝါရင့်စစ်သူကြီး၊ အစ်ကိုကြီး ကိုယ်တိုင်သင်ပေးထားသော တပည့်ကို အနိုင်တိုက်နိုင် သောကြောင့် မိမိဖာသာ အံ့သြနေသည်။ ကမာ သူ့ကို လိုချင်သည်ကို တောင်းဆိုလိုက် သည်။

"ကျွန်တော် မွန်ဂိုဘုရင်ကို တွေ့ပါရစေ အရှင်"

"မင်း သူ့ကို ချစ်သလား ကမာ"

"ဟုတ်ကဲ့။ အရမ်းကို ချစ်ပါတယ် အရှင်"

"မင်းချစ်သူကို သတ်ပစ်မှာ မစိုးရိမ်ဘူးလား"

မောရကစ်ဘုရင်က မေးသည်။ သူ့အမေး၊ သူ့လေသံက အေးစက်ကာ အကြင်နာတရား ကင်းမဲ့သည်။

"မစိုးရိမ်ပါဘူးအရှင်။ အရှင်က အဆိပ်မိထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သတ်

ပစ်ရ လောက်အောင် သူရဲဘောကြောင်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ သတ်ချင်မှတော့ သခင်ကျွန်တော့်ကို မပြောပြတော့ဘဲ သတ်ပစ်ပြီးပြီပေါ့။ သူ့ကို တွေ့ခွင့်ပြုပါ အရှင်"

ကမာ သူ့ကို မိမိစိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။ ဘုရင်တစ်ပါးက ဒီလောက် အောက်တန်းမကျဘူးဟု မိမိယုံကြည်သည်။

"မနက်မှတွေ့ပါ။ အခု မင်း အနားယူသင့်ပြီ။ ပြီးတော့ ကျုပ်လည်း ပင်ပန်းလာတယ်။ မင်းရဲ့ အပြုအစုကို လိုအပ်နေတယ်"

ကမာ သက်ပြင်းရှိုက်လိုက်သည်။ အစ်ကိုကြီးကို သူ ဘယ်လို ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဖမ်းလာသည်ကို မိမိ မေးဖို့လိုသေးသည်။ ထို့ကြောင့် သူ စိတ်တိုင်းကျအောင် ပြုစုပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယခုတစ်ခါတော့ မူးနေလို့လည်းမရပေ။ အသိစိတ်ရှိနေခိုက် ယောက်ျား တစ်ယောက်နှင့် အတူ နေရတာ အတော့်ကို ခါးသီးသော အရသာဖြစ်သည်။ သူ ကျေနပ်သွားတော့ မေးလိုက်သည်။

"အရှင်။ မွန်ဂိုဘုရင်ကို အရှင် ဘာလုပ်မှာလဲ"

"သူ့ညီနဲ့ အပေးအယူလုပ်မယ်။ သူ့အဆိပ်က မရတော့ဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံး ကို ပျံ့နေပြီ။ နေရရင်လည်း တစ်လပေါ့"

မောရကစ်ဘုရင်က အေးတိအေးစက်ဖြေသည်။ ကမာ ထိုစကားကို ကြားသော် ချက်ချင်း ထထိုင်လိုက်မိသည်။ မောရကစ်ဘုရင်ရဲ့ စကားများက ကမာ့နားထဲ ချော်ရည်ပူလို စီးဝင်သွားသည်။ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာလဲ။ အဆိပ်ကြောင့် အစ်ကိုကြီး သေရမယ်တဲ့လား။ အိပ်မက်ထဲတောင် ယောင်လို့ မတွေးထားမိတဲ့အကြောင်းပါ။ မွန်ဂိုအင်ပါယာကို ခိုင်မြဲအောင်လုပ်လာတဲ့ စစ်နတ်ဘုရားက အဆိပ်ကြောင့် သေရမယ်တဲ့လား။ ကမာ ထထိုင်ကာ သူ့ကို မေးလိုက်သည်။

"သူ့အဆိပ်ကို ကုနိုင်တဲ့ဆေး မရှိဘူးလားအရှင်"

"မရှိဘူး။ အဆိပ်က နယ်ခြားက လာတဲ့အဆိပ်။ ပြီးတော့ လေးမျိုး ရောထားတယ်။ သူ ဘယ်လိုမှ မရှင်နိုင်တော့ဘူး။ အခုတောင် သူ သွေးအန်နေပြီ။ သူ့ညီနဲ့ ဆက်သွယ်ထားတယ်"

ကမာ အစ်ကိုကြီးကို စိုးရိမ်လွန်းသဖြင့် ချက်ချင်းပြေးကြည့်ချင်လာသဖြင့် သူ့ထံကို ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။ သူက မနက်သွားမည်လို့ ပြောတာတောင် သွားကြည့်ချင်စိတ်က တားမနိုင်ဆီးမရ ပေါ်လာတော့သည်။ ကမာ ပူလောင်လို့နေသည်။ သူ့ကို ကျောခိုင်းရင်း တိတ်တဆိတ် မျက်ရည်ကျနေမိသည်။ အစ်ကိုကြီးသေတော့မည် ဆိုသည့်အသိက ကမာ့ကို အသည်းအူပေါက်မျှ နာကျင်စေတော့ ကမာ တစ်ညလုံး လူးလိုမ့်နေသည်။ ကမာနီးလာတော့ မောရကစ်ဘုရင် မရှိတော့ပေ။ အပြင်မှာ စောင့်နေသော မျက်နှာဖုံးစွပ်တစ်ယောက်ကို ပြောသည်။

"ကျွန်တော် အကျဉ်းသားကို သွားကြည့်ချင်တယ်"

အစောင့်က အသာတကြည်ခေါ်ခဲ့သဖြင့် ကမာ စိတ်အေးသွားသည်။ ကမာသည် အစောင့်နောက်မှ နာကျင်သောစိတ်ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ အစ်ကိုကြီးကို တွေ့ရတော့မည်။ အဆိပ်မိသဖြင့် ဝေဒနာခံစားနေရမည့် အစ်ကိုကြီးကို မိမိကယ်လို့ ရမည်ဆိုလျှင် အသက်တောင်ပေးဝံ့ပါသည်။ လောလောဆယ် ကမာ့စိတ်ထဲတွင် အစ်ကိုကြီးနှင့်တွေ့ချင်စိတ်သာ လွှမ်းမိုးနေသည်။

"တံခါးဖွင့်ပေးပါ"

"အရှင်က တံခါးဖွင့်ခွင့် မပေးထားပါဘူး။ သခင်လေးကို အပြင်ကနေပဲ စကား လှမ်းပြောခိုင်းပါတယ်"

ကမာ အစောင့်ကို မောင်းထုတ်လိုက်သည်။ အလုံပိတ်တံခါးတွင် အပေါက်ငယ်တစ်ခုကို ဖောက်ထားသည်။ ထိုအပေါက်မှ ကမာ လှမ်းကြည့်ကာ မှောင်မည်းနေသော အခန်းထဲကို လှမ်းပြီး အသံပြုလိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီး။ အစ်ကိုကြီး။"

"ကမာ။ ကမာလေး။ မင်း အဖမ်းခံထားရတာလား။"

"မဟုတ်ပါဘူး။ ရေထဲကျလာလို့ မောရကစ်မျိုးနွယ်တွေ ကယ်တင်ထားတာပါ။"

"တော်သေးတယ်။ အစ်ကိုကြီးက မင်းသေပြီမှတ်နေတာ။ ဟိုအကောင် သစ္စာဖောက်မယ် မထင်ထားဘူး။ အစ်ကိုကြီးညံ့လို့ ကမာ့ကို မကာကွယ်နိုင်ဘူး။ အစ်ကိုကြီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ။"

"ဟင့်အင်း။ ကျွန်တော့်ကြောင့် အစ်ကိုကြီး ထောင်ချောက်ထဲကျတာ။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော့်ကြောင့်..."

ကမာပြောရင်း မချီတင်ကဲ ခံစားရသဖြင့် ရှိုက်ငိုလိုက်မိတော့သည်။ သူစိမ်းများရှေ့ မျက်ရည်မကျအောင် တင်းထားသမျှ အစ်ကိုကြီးရှေ့တွင် တာတမံ ကျိုးသည့်ပမာ ငိုရှိုက်နေမိတော့သည်။

"ကမာလေး။ မငိုပါနဲ့။ ဘာလို့ငိုရတာလဲ ကမာလေး။"

သူက ပြောရင်း တံခါးနားကို တိုးလာခဲ့သည်။ ကမာ တမ်းတရသော အစ်ကိုကြီး၏ ဖြူဖပ်ကာ သွေးဆုတ်နေသော မျက်နှာကိုတွေ့တော့ ကမာ မျက်ရည်ကို သိမ်းကာ ငိုချင်စိတ်ကို အတင်းအောင့်ထားပြီး မိမိလွမ်းခဲ့ရသော အစ်ကိုကြီးမျက်နှာကို လှမ်းကြည့်ကာ ပြောမိသည်။

"အစ်ကိုကြီးကို ကောင်းကောင်းကျွေးရဲ့လား။"

"ကျွေးပါတယ်။ ကမာလေး ဘာမှမပူနဲ့။ တင်မော်ရင်တို့နဲ့ သူက

အပေးအယူလုပ်မှာ။ ညီလေးကို ရအောင်ကယ်ဖို့ အစ်ကိုကြီး မော်ရင့်ကို မှာထားတယ်။ သူ ညီလေးကို ဘာလုပ်သေးလဲ။ အနိုင်ကျင့်သေးလား။"

"ဟင့်အင်း။ မနှိပ်စက်ပါဘူး။ မောရကစ်ဘုရင်က ကျွန်တော့်ကို သေသွားတဲ့ သူ့ညီတော်နဲ့ တူလို့ဆိုပြီး ညီအဖြစ် မွေးစားမလို့တဲ့။ ကျွန်တော့်ကို ကောင်းကောင်း ထားပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးကို လွှတ်ပေးဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ကြည့်ပါ့မယ်"

အစ်ကိုကြီးရင်ထဲ ပူလောင်နေမည်စိုးသောကြောင့် ကမာ ကြိတ်မှိတ်ကာ လိမ်လိုက်ရသည်။

"အပိုပဲ။ သူက သူ့နယ်မြေကို ပြန်လိုချင်တာ။ အရင်ခန့်မင်းကြီး လက်ထက်က အစ်ကိုသူ့ကို တိုက်ခိုက် မောင်းထုတ်ထားလို့ သူက အခွင့်ကောင်းချောင်းနေတာ။ သူ အစ်ကိုကြီးကို ပြန်လွှတ်လိုက်ရင် ကမာ လေးကို ချက်ချင်းလာကယ်မယ်။ အားမငယ်နဲ့နော်"

ကမာ ရင်ထဲ နင့်သွားသည်။ အစ်ကိုကြီး၏ စကားကို ယုံပါသည်။ အစ်ကိုကြီး မိမိကို တကယ်လာကယ်မည်ကို သံသယမရှိပါ။ သို့သော် သူ့အဆိပ်ကို ကုမရတော့သည်ကို သိနေသဖြင့် ကမာ အသက်ရှူတိုင်း နာကျင်နေသည်။

"ဟင့်အင်း။ အစ်ကိုကြီးအဆိပ်ကို ပျောက်အောင်ကုပြီးမှ လာခေါ်ပါနော်။ ကျွန်တော်လေ အစ်ကိုကြီး လာခေါ်မယ့်အချိန်ကို စောင့်နေမှာ။ စိတ်ချပါ။ အစ်ကိုကြီးကိုပဲ စိုးရိမ်တယ်"

ကမာသည် ဖြူဖပ်ကာ သွေးဆုတ်နေသော အစ်ကိုကြီးမျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ကာ ရင်ဝယ် ဆို့နှင့်နေမိသည်။ တစ်လ၊ နောက်တစ်လဆိုလျှင် ဒီမျက်နှာကို မိမိ တကယ် ဆုံးရှုံးရတော့မည်ပေါ့။ ထိုအသိက မခံနိုင်လောက်အောင်ကို ကမာ့ရင်ကို ဖိစီးနှိပ်စက်နေတော့သည်။ နာကျင်တာကမှ အစ်ကိုကြီး သေသွားပြီဟု သိလိုက်စဉ်နှင့် မတူပါ။ သူသေတော့မည်ကို မိမိ ဘာမှ

မလုပ်နိုင်ဘဲ စောင့်ကြည့်နေရသည့် အဖြစ်က ထိုခံစားချက်ထက် အဆ(၁၀၀) ပိုဆိုးပါသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် မိမိအသက်ကို ပေးလိုက်ချင်သည်။

"အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော်လေ။ အစ်ကိုကြီး ဘယ်ကိုသွားသွား လိုက်မယ် သိလား"

"အင်း။ အစ်ကိုကြီးယုံတယ် ကမာလေး။ မင်းအချစ်ကို အစ်ကိုကြီး သံသယမရှိပါဘူး။ ညီလေးကို မကာကွယ်နိုင်လို့ပဲ အစ်ကိုကြီး နာကျင်ရ တယ်"

ကမာ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားမိသည်။ နာကျင်လွန်းလို့ အသက်ရှူလို့မဝအောင် ခံစားနေရသည်။ သို့သော် ကမာ အစ်ကိုကြီး မျက်နှာကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ စိတ်ထဲမှလည်း ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ခိုင်မာစွာ ချလိုက်တော့သည်။

"သေအတူ၊ ရှင်အတူပေါ့ အစ်ကိုကြီးရယ်။ ဒီတစ်ခါ အစ်ကိုကြီးကို မ ပျောက်စေရတော့ဘူး။ တမလွန်ကို အတူသွားမယ်။ ပျော်စရာခရီးပါ အစ်ကိုကြီး။ အစ်ကိုကြီးလက်ကိုတွဲပြီး သွားရမယ့်ခရီးက ကျွန်တော့် အတွက် ပျော်စရာခရီးပါ"

ကမာ စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်နေလိုက်သည်။ ထိုအရာက ကမာ့ကို ခွန်အားတွေ ပေးနေတော့သည်။ မိမိကိုချစ်သောသူ၊ မိမိကချစ်သောသူနှင့် အတူသွားရ မည့် တမလွန်ခရီးသည် လုံးဝကြောက်စရာမကောင်းဟု ကမာယုံကြည် သည်။ ကမာသည် အစ်ကိုကြီးမျက်နှာကို ငေးစိုက်ကြည့်နေစဉ် အစောင့် ပြန်ရောက်လာသည်။

"သခင်လေး။ အရှင်က ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါတယ်"

ကမာ လက်ရှိအခြေအနေကို သတိရကာ အာရုံကို ပြန်စုစည်းလိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ။ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော်သွားတော့မယ်။ အစ်ကိုကြီး ကျန်းမာ အောင်နေပါနော်။ ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးနဲ့အတူ ရှိတယ်"

"ကမာလေးလည်း ဂရုစိုက်။ အစ်ကိုကြီး ဒီလောက်ကတော့ ခံနိုင်ပါတယ်။ ဒီထက်ပြင်းတဲ့အဆိပ်တွေတောင် အစ်ကိုကြီး ခံနိုင်ခဲ့တာပါ။ ပြီးတော့ က မှာကို အစ်ကိုကြီး ရအောင်ပြန်ကယ်မှာ"

"ကျွန်တော်ယုံပါတယ် အစ်ကိုကြီး။ အစ်ကိုကြီး ကျွန်တော် သွားတော့ မယ်နော်"

အစ်ကိုကြီးပြောသည့် စကားကိုကြားသော် ကမာ မငိုမိအောင် မနည်း အောင့်ထားရသည်။ ကမာ စိတ်ကို တင်းကာ လိုက်လာခဲ့သည်။

"မင်း စိတ်ပင်ပန်းနေပြီ။ ကျုပ် မင်းကို အပြင်ခေါ်သွားမယ်။ ရေတံခွန်ကို မင်းမရောက်သေးဘူး မဟုတ်လား"

မောရကစ်ဘုရင်က ကမာကို လိုက်ခေါင်းနန်းတော်ထဲမှ အပြင်ကို ခေါ် ထုတ်လာခဲ့သည်။ ကွေ့ကောက်သောလမ်းအတိုင်း ထွက်လာပြီး တံခါးတစ် ချပ်မှ ဖြတ်သန်းမိသည်နှင့် လတ်ဆတ်သော လေနုအေးနှင့်အတူ ကောင်းကင်ပြာနှင့် နေရောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လမ်းလေးအတိုင်း အတူသွားမိသော် ရေကျသံများကို ကြားစပြုလာလေပြီ။

ရေစီးသန်သော ချောင်းတစ်ခုကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ထိုချောင်းရေက အင်မတန်ကို သန်လှသည်။ ချောင်းလေးအတိုင်း သွားမိသောအခါ အောက် ကို ထိုးဆင်းသွားသည့် ရေတံခွန်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကမာ ရေတံခွန် နားကပ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။ ရေကျသံတဝေါဝေါနှင့် အောက်ကို ထိုး ဆင်းသွားသော ရေများ၊ အောက်တွင် ရေနက်မည့်ပုံထင်ရသည့် ရေအိုင် ဖြစ်နေသည်။ ထို့နောက် ထိုရေများက တောင်ပိုင်းကို စီးကျသွား တော့သည်။

"မင်းခုန်ချလာတဲ့ ချောင်းရေက ဒီနေရာရဲ့ အထက်မှာရှိတယ်။ မင်း ရေထဲ ခုန်ချလိုက်ချိန် ကျုပ်က အဲနေရာကို ရောက်နေလို့ မင်းကို ကယ်ခဲ့တာပဲ ကမာ"

သူက အထက်ဘက်ကိုညွှန်ပြပြီး ရှင်းပြသည်။

"ဒါဆို ဟိုလူတွေ အရင်ကတည်းက အကွက်ဆင်နေတာကို သိတယ် ပေ့ါ။ အရှင်တို့အားလုံး မြင်မှာပဲ"

ကမာ သူ့ကို ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

"မြင်တာပေ့ါ။ ကျုပ်တို့က စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့တာ။ တစ်ခါ တစ်လေ သည်းခံစောင့်ဆိုင်းတယ်ဆိုတာ အောင်မြင်ရေးအတွက် လမ်းစပဲ။ အခုဆိုကြည့် တင်တက်ရင်ကို ဖမ်းမိတယ်။ နယ်ကျော်လာတဲ့ကောင်တွေ လည်း ချေမှုန်းလိုက်နိုင်တယ်"

သူက ကမာ့လက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သူ့လက်များက အစ်ကိုကြီး လက်များလို အားအင်ရှိသည်။ ခိုင်မြဲသည်။ နွေးထွေးသည်။ ပြီးတော့ သူက အစ်ကိုကြီးနဲ့ အလုံးအရပ်လည်း တူသည်။ မတူတာတစ်ခုပဲရှိသည်။ သူက အစ်ကိုကြီးမဟုတ်ပေ။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ကြိမ် ကမာ့စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုး ခံစားလိုက်ရသည်။ အနားတွင် အစ်ကိုကြီး လာရပ်နေသလို ဘာလို့ခံစား နေတာပါလိမ့်ဟု တွေးမိသည်။ ရေတံခွန်ထိပ်တွင် ကမာသည် မောရကစ် ဘုရင်နှင့် လက်တွဲရင်း အဝေးမှ မိုးတိမ်များကို ငေးကြည့် နေမိသည်။

ကမာ အစ်ကိုကြီးထံသို့ ထပ်သွားချင်သော်လည်း မောရကစ်ဘုရင်က ခွင့် မပြုတော့ပေ။ ကမာ ဘာမှတော့ ထပ်မတောင်းဆိုတော့ပါ။ ထပ်တောင်းဆို လျှင် သူ သံသယဝင်ပြီး အစ်ကိုကြီးကို တစ်ခုခုလုပ်မည်ကို စိုးရိမ်ရသည်။ ဖြစ်လာမှတော့ ကံကိုပဲ ပုံချရတော့မည်။ နန်းတွင်းထဲရှိ သစ္စာဖောက်များကို အစ်ကိုကြီး အမြစ်သုတ် သတ်နိုင်ပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းရတော့မည်။ နှစ်

ရက်မြောက်နေ့တွင် မောရကစ်ဘုရင်က ကမာ့ကို ပြောခဲ့သည်။

"တင်မော်ရင်တို့ဘက်က တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံလိုက်ပြီ။ ကျုပ်နယ်ကို တရားဝင် လွှဲပေးလိုက်ပြီ။ အခုကစပြီး ဒီနယ်က မောရကစ်နယ် ပြန်ဖြစ်သွားပြီ။ တင်တက်ရင်ကို ကျုပ် ပြန်လွှတ်လိုက်တော့မယ်။ မင်း ဘာစကား ပါးမလဲ။ ကျုပ်ပြောပေးမယ်"

"မပါးတော့ပါဘူး"

"တင်တက်ရင်တို့ ထွက်သွားတာက တောင်ဘက်လမ်းကြောင်းပါ။ မင်း ကြည့်ချင်ရင် ရေတံခွန်နားကနေ မြင်နိုင်တယ်။ အဝေးကနေ ကြည့်ခွင့်ပေးမယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အရှင်။ ကျွန်တော့်ကို ကြင်နာပေးလို့ပါ။ ပြီးတော့ အသက်ကယ်ပေးလို့၊ ကျွန်တော့်ရန်သူတွေကို ခြေမှုန်းပေးလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ကမာ စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်နေမိသည်။ ညနေသို့ရောက်သောအခါ ကမာ့ကို သူက ရေတံခွန်ဘက်သို့ သွားခွင့်ပြုပါသည်။ ကမာသည် စိတ်ရှည်စွာ စောင့်နေခဲ့သည်။ မွန်ဂိုနန်းတွင်းအလံ လွင့်ထူထားသော တပ်စုတစ်စု ဝေါယာဉ်ဖြင့် အစ်ကိုကြီးကို သယ်ကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေပြီ။ ကမာ မမှိတ်မသုန် ငေးကြည့်နေမိသည်။ မိမိကို တာတာလူရိုင်းလက်မှ ကယ်တင်ကာ အေးချမ်းသောဘဝကို ပေးခဲ့သူ။ မိမိကို ချစ်ခြင်းများ ပေးအပ်ခဲ့သူ။ မိမိကို ချစ်တတ်အောင် သင်ပေးသောသူ။ မိမိ ချစ်မှန်းမသိ ချစ်နေမိခဲ့သူ။ မိမိကြောင့် မကြာခင်သေတော့မည့် အဆိပ်ဒဏ်ကို ခံနေရသူ။ ချစ်သော အစ်ကိုကြီး နေပြည်တော်ပြန်သည်ကို စောင့်ကြည့်နေမိသည်။

"မင်း ကျေနပ်ပြီလား"

သူ့အမေးကို ကမာ ညင်သာစွာပဲ ပြန်ဖြေခဲ့ပါသည်။ လူတန်းကြီး မျက်စိ အောက်က ပျောက်သွားတော့မှ ကမာ မောရကစ်ဘုရင်ကို ပြောသည်။

"ပြန်ကြစို့ အရှင်။ မိုးချုပ်တော့မယ်"

ထိုညက ကမာ သူ့ကို ကြင်ရာတော်တစ်ပါးလို ပြုစုပေးလိုက်သည်။ မိမိ ချစ်သူကို လွှတ်ပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့် နောက်ဆုံး အကြိမ် ပြုစုပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့လုပ်ပေးသည့်အတွက် မောရကစ် ဘုရင်၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို အမှတ်မထင် သိရှိလိုက်ရသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်နိုးတော့ ကမာ အနားယူချင်သေးသည်ဟု ပြောကာ ဆက်အိပ်နေလိုက်သည်။ မောရကစ်ဘုရင်က ကမာ့ကို အနမ်းပေးကာ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်အထိ စောင့်နေလိုက်သည်။ အတော်ကြာတော့ မှ ကမာ ဖျတ်လတ်စွာ ထလိုက်သည်။ အခန်းတံခါးကို အတွင်းမှ ခတ်လိုက် သည်။ ထို့နောက် အခန်းထဲကို အသေးစိတ် မွေ့နောက်တော့သည်။ ကမာ သည် နောက်ဆုံးခုတင်အောက်သို့စမ်းစဉ် အံ့ဂှက်တစ်ခုကို တွေ့သွားသည်။ အစ်ကိုကြီး၏ အိမ်တော်တွင် ထားတတ်သည့် အံ့ဂှက်ကိုသတိရကာ ခလုတ် ရှိမည့်နေရာကို မှန်းကြည့်သောအခါ ခလုတ်ကို တွေ့သွားသည်။ ထို့နောက် အထဲရှိပစ္စည်းကို ထုတ်လိုက်စဉ် ကမာအားလုံးကို ရှင်းသွားတော့သည်။

ကမာ မည်မျှတောင် ထိုင်ငိုနေမိသည် မသိတော့ပေ။ ရဲမက်လေးလာ ခေါ်မှ သတိဝင်လာခဲ့သည်။ ကမာ အပြာရောင်ပိုးထည်ကို ဝတ်ပြီး ထွက် လာခဲ့သည်။ မောရကစ်ဘုရင်သည် ကမာဝင်လာသောအခါ ငေးကြည့် နေသည်ကိုတွေ့တော့ ကမာ သူ့ကိုမေးလိုက်သည်။

"ကျွန်တော် ဘာမှားနေလို့လဲ အရှင်"

"ဒီဝတ်စုံနဲ့ မင်း အရမ်းလိုက်လို့ ကြည့်နေမိတာပါ။ လာထိုင်ပါ။ ပြီးရင် အပြင်ထွက်ပြီး မြင်းသွားစီးရအောင်"

သူက အမှန်အတိုင်း ဖြေခဲ့သဖြင့် ကမာ ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်သည်။ ဒီ စကားကို အစ်ကိုကြီးလည်း ပြောဖူးသည်။ အပြာရောင်ဝတ်စုံဝတ်တိုင်း အစ်ကိုကြီး ဒီလို အမြဲပြောပါသည်။ ကမာ အသာတကြည်ပဲ ထိုင်ကာ ထမင်းစားစဉ် သူ့ကို မသိမသာ အကဲခတ်နေလိုက်သည်။ ထမင်းစားတော့ သူက ကမာ့ကို ဂရုတစိုက် ဟင်းထည့်ပေးသည်။ ကမာ သူ့ကို မထည့်ပေး ပါ။ ထို့နောက် အစားကို လက်စသတ်ပြီး သူက ကမာ့ကိုခေါ်ကာ လိုဏ်ဂူထဲ မှ ထွက်လာစဉ် ကမာ မေးလိုက်သည်။

"ဒီလိုဏ်ဂူနန်းကို တည်ဆောက်ထားတာ ကြာပြီလား အရှင်"

"လွန်ခဲ့တဲ့ ၃ နှစ်က တည်ဆောက်ထားတာပဲ။ မွန်ဂိုဘုရင် တေးဟာခန် လက်ထက်ကတည်းကပေါ့"

"စစ်သူကြီးတင်တက်ရင် တောင်ပိုင်းနယ်ကို ပြောင်းလာစဉ်ကပေါ့"

"ဟုတ်တယ်။ သူက ကျုပ်တို့ရှိတာကို လုံးဝမသိခဲ့ဘူး။ အဲကတည်းက ကျုပ်တို့က လူသူစုစည်းပြီး အင်အားကြီးထွားအောင်လုပ်နေခဲ့တာ.. ဘယ်လိုလဲ.. ကမာလေး ပျော်ရဲ့လား။ ဒီနယ်မြေက ကျုပ်ရဲ့ အမာခံတပ် မြေပဲ။ ဘယ်သူမှ ဒီနေရာကို ကျော်လို့မရဘူး"

မြင်းစီးရင်း ကမာ့ကို သူမေးခဲ့သည်။ သူ့နယ်ပယ်အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြသည်။

"ပုန်ကန်တဲ့အဖွဲ့က ကျော်သွားပါတယ်"

ကမာ အေးဆေးစွာ ပြောလိုက်သည်။ ဟုတ်တယ်လေ။ ဒီနယ်ထဲမှာ ချူး ချူးကို တည်ကြက်လုပ်ပြီး သူပုန်တွေက မိမိတို့ကို ထောင်ချောက်ဆင်ခဲ့ တယ် မဟုတ်လား။

"သူတို့ကို ထောင်ချောက်ထဲ အဝင်ခံလိုက်တာပါ။ မင်း အသိပဲလေ။ ကျုပ်

ခြေမှုန်းချင်ရင် အားလုံးအမြစ်ပြုတ်တာပဲလေ"

သူက သေချာစွာ ရှင်းပြခဲ့သည်။ ကမာ နားလည်သွားသည်။ ဒါဆို ဒီနယ် ထဲတွင် ထောင်ချောက်ဆင်ထားသည်ကို သူအစကတည်းက သိတာပေါ့။ တမင်ထောင်ချောက်ထဲ အမိခံပြီး အဆိပ်မိသလိုနှင့် လှည့်စားခဲ့တာပေါ့။ မိမိကတော့ အရူးတစ်ပိုင်းဖြစ်လို့။ သူက ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် မိမိကို လှည့်စားကာ အတူ အိပ်ခိုင်းသည်ကို မသိတော့ပေ။

"နန်းတွင်းထဲမှာ သူပုန်တွေ ရှိသေးတယ်"

ကမာ သူ့ကို သတိပေးလိုက်သည်။ ဟုတ်တယ်လေ။ အခုက တစ်ဝက်ပဲရှိ အုံးမည်။

"တင်မော်ရင်လည်း အတွင်းလူပါတာကို သိနေတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ လည်း လုံခြုံရေးကို သေချာလုပ်ထားတယ်"

သူ့ပါးစပ်မှ အစ်ကိုလေး နာမည်ကို ပြောထွက်လာခဲ့သည်။ တကယ့် ရင်းနှီးသူ ပမာပေါ့။ ကမာ သူ့ကို ငေးကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

"အိမ်ရှေ့မင်းက အရှင့်ကို ပြောသွားတာလား"

ကမာမေးသည်ကို ကြားတော့မှ သူ သတိဝင်လာပုံရသည်။ နည်းနည်း အရှိန်တန်သွားသည်။ ကမာ သူ့ကို ဆက်မမေးတော့ဘဲ ပူဆာလိုက်သည်။

"အရှင်။ ရေတံခွန်နား သွားရအောင်။ ကျွန်တော် အဲ့နေရာကို ကြိုက် တယ်။ ကျွန်တော် ရေတံခွန်အစွန်းနားကို သွားကြည့်ချင်တယ်။ လိုက်ခဲ့ပေး ပါ"

ကမာလက်ကိုတွဲကာ မောရကစ်ဘုရင် ရေတံခွန်ထိပ်ကို ခေါ်သွားသည်။ ကမာ ရေတံခွန်ကို ငေးကြည့်ရင်း ငြိမ်နေလိုက်သဖြင့် မောရကစ်ဘုရင်က မေးလိုက်သည်။

"ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ ကမာလေး"

"အရှင့်မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်လိုက်ရင် အရှင့်မျက်နှာ ဘယ်လိုနေမလဲလို့ တွေးမိလို့ပါ"

"မင်းတွေဖူးသားပဲ"

"အောက်က ဆေးမင်ထိုးထားတဲ့မျက်နှာကို တွေ့ပါတယ်"

"အေးလေ။ အဲ့ဒါ ကျုပ်မျက်နှာအမှန်ပဲ"

"မဟုတ်ဘူး။ ဆေးမင်တွေကိုဖျက်လိုက်ရင် ဘယ်လိုမျက်နှာလဲဆိုတာ သိ ချင်လို့ပါ"

"မင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ကမာ"

"အရှင့်ပင်ကိုမျက်နှာကို မြင်ဖူးချင်လို့ပါ အရှင်"

"အဲ့ဒါ ဖျက်လို့မရဘူး ကမာလေး"

ကမာ ငြိမ်သွားတော့သည်။ မောရကစ်ဘုရင်က ကမာ့ကို စိုက်ကြည့်နေ စဉ် ကမာ မေးခဲ့သည်။

"မွန်ဂိုဘုရင် တင်တက်ရင်ရဲ့အဆိပ်က တကယ်ပဲ ၁ လပဲ ခံမှာလား အရှင်"

"မင်း ဘာလုပ်မလို့လဲ"

"ကျွန်တော်မျိုးချစ်တဲ့ ချစ်သူနောက်ကို လိုက်သွားတော့မလို့ပါ"

ကမာ သူ့မျက်နှာကို ကြေကွဲစွာကြည့်ကာ နှုတ်ပိတ်နေလိုက်သည်။ မောရ ကစ်ဘုရင်က ကမာ့အမူအယာကိုကြည့်ကာ ရင်ထိတ်သွားပြီး လှမ်းဆွဲလိုက် စဉ် ကမာ အနောက်ကိုရှောင်ကာ ရေတံခွန်အစပ်ကို တိုးသွားပြီး ပြောသည်။

"ဒါ ဘယ်ကရလာတာလဲ အရှင်။ ကျွန်တော်မျိုး အစ်ကိုကြီးကို လက်ဆောင်ပေးထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းခါးစည်းကြိုး။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အရှင် အံ့ဂှက်ထဲ ရောက်နေတာလဲ"

"တင်တက်ရင်ကို ဖမ်းမိတော့ ကျုပ်ယူထားတာ"

"ဒါဆိုရင် အစ်ကိုကြီးနဲ့ တစ်ထေရာတည်းတူတဲ့ မဲ့နီက ဘယ်ဘက် ပေါင်ရင်းမှာ ဘာကြောင့်ရှိနေတာလဲ။ တော်ပါတော့ အစ်ကိုကြီး။ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်အချိန်ထိ လိမ်ထားဦးမှာလဲ"

"မင်း ဘာပြောတာလဲ ကမာ"

တင်တက်ရင် ရင်ထိတ်သွားသည်။ ညက ကမာ အမူအယာပျက်သွားတာ အဲဒါကြောင့်ဆိုတာ သိသွားသည်။ ကမာ စိတ်ထိခိုက်သွားသည်ကိုကြည့်ပြီး စိုးရိမ်သွားသည်။

"အစ်ကိုကြီး တော်ပါတော့။ ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့ လှည့်စားရတာလဲ။ ကျွန်တော် အစ်ကိုကြီးကို သစ္စာဖောက်မယ်လို့ အစ်ကိုကြီးထင်လား။ ကျွန်တော့်ကို လှည့်စားရလို့ အစ်ကိုကြီးပျော်လား"

"ကမာ တော်တော့။ မင်း အရူးအလုပ်တွေ မလုပ်နဲ့တော့"

ကမာ အခုထိဝန်မခံသော အစ်ကိုကြီးကို ကြည့်ကာ ရင်နာလာသည်။ သူ အဆိပ်မိပြီး တစ်လပဲခံတော့မည်ဟု ကြားသိရစဉ် ကမာ သူနှင့်အတူ သေရန်ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

"အစ်ကိုကြီး မျက်နှာဖုံးကို ချွတ်လိုက်ပါ"

"မင်း အရင်လာ"

"မလာဘူး။ အစ်ကိုကြီး ရှေ့မတိုးနဲ့။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းမလုပ်ရင် ကျွန်တော် ရေတံခွန်အောက်ကို ခုန်ချတော့မယ်"

"နေဦး...."

တင်တက်ရင် ကျားမျက်နှာဖုံးကို ချွတ်လိုက်သည်။ အောက်တွင်ဆေးမင်များ ပေါ်လာသည်။

"ဆေးမင်တွေကို ဖျက်လိုက်ပါ အစ်ကိုကြီး။ မဖျက်ရင် ကျွန်တော် ခုန်ချမယ်"

"ကောင်းပြီ။ မင်း လျှောက်မလုပ်နဲ့။ အစ်ကိုကြီးမျက်နှာက ဆေးကို ဖျက်လိုက်မယ်"

တင်တက်ရင် မျက်နှာကို ပုဝါဖြင့် သုတ်လိုက်သည်။ ဆေးမင်အားလုံး ဖျက်သွားပြီး ပင်ကို မျက်နှာပေါ်လာသည်။

"ကမာလေး။ အစ်ကိုကြီးရဲ့စကားကို နားထောင်ပါ။ ဒီဘက်ကို ပြန်လာခဲ့" ကမာသည် အစ်ကိုကြီး၏ စိုးရိမ်ပူပန်သောမျက်နှာကို ကြည့်ပြီးနောက် ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီး ဘေးမသိရန်မခတာသိရလို့ ကျွန်တော် သေပျော်ပါပြီ။ နောက်ဘဝမှ ပြန်တွေ့မယ် အစ်ကိုကြီး"

တင်တက်ရင်သည် ကမာ ဘာလုပ်တော့မည်ကို သိလိုက်ပြီး ခုန်ဆွဲလိုက်သည်။ သို့သော် ကမာက ရေတံခွန်အောက်ကို ခုန်ဆင်းသွားလေပြီ။ ရေတံခွန်အောက်သို့ အရပ်လေးပမာ ကမာ ထိုးကျသွားတော့သည်။ ရေသံများ ဆူညံနေသည်။ ကမာ မျက်လုံးမှိတ်လိုက်သည်။ မျက်လုံးထောင့်မှ မျက်ရည်များ စီးကျလာခဲ့သည်။ နှုတ်ခမ်းက ပြီးနေသည်။ တမလွန်ခရီးတွင် အစ်ကိုကြီး မပါသောအခါ ပျင်းစရာကောင်းနေမှာ သေချာသည်။

သို့သော် ချစ်သောအစ်ကိုကြီးကို သေရွာသို့ မခေါ်ရက်တော့ပါ။ အစ်ကိုကြီးကို ပျော်ရွှင်စွာ နေစေချင်သည်။ အစ်ကိုကြီး၏ ယုံကြည်မှုကိုမရမှတော့

သေတာပဲ ကောင်းတော့သည်။ အစ်ကိုကြီး ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မိမိကို လှည့်စားသည်ကို မသိတော့ပါ။ သို့သော် ယုံကြည်မှု ဆုံးရှုံးခံရတာ အတော် ခံစားရသည်။

"နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ် အစ်ကိုကြီး"

ကမာသည် ရေတံခွန်အစွန်းတွင် ရပ်နေသော အစ်ကိုကြီးပုံကို ငေးကြည့်ရင်း ရေရွတ်လိုက်သည်။ သို့သော် ကမာ မထင်သည့်အလုပ်ကို အစ်ကိုကြီး လုပ်ခဲ့သည်။

"ကမာ....."

မိမိအမည်ခေါ်သံကြောင့် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်မိတော့ သူ ခုန်ဆင်း လာသည်ကို တွေ့လိုက်သည်။

"အစ်ကိုကြီး မလုပ်နဲ့"

ကမာ ဘယ်လိုအော်အော် တင်တက်ရင်က ကမာ့နောက်ကို တစ်ခါတည်း လိုက်ခုန်ချလာခဲ့သည်။ ကမာ သူ့အပေါ် စိတ်ဆိုးနေခြင်းများ၊ ဝမ်းနည်းနေခြင်းများ အားလုံးပျောက်ကွယ်သွားပြီး သူ့ကို လှမ်းအော်လိုက်သည်။ သူက ကမာ့ကို မှီအောင်ဆင်းလာပြီး ပွေ့ဖက်ကာ ပြောသည်။ ကမာလည်း သူ့ကို ပြန်ဖက်ထားမိသည်။

"ဒီလိုနဲ့ အစ်ကိုကြီးကိုထားပြီး ထွက်သွားလို့ရမယ် ထင်သလား ကမာလေး"

ကမာ သူ့ကို ပြန်ဖက်လိုက်မိစဉ် အေးစက်သောရေထဲကို အရှိန်နှင့် ကျဆင်းသွားတော့သည်။ သူက ကမာ့ကိုဖက်ကာ ရေဝဲမှ အတင်းရုန်းထွက်ရန် ကြိုးစားသည်။ ကမာလည်း သူ့ကိုကူကာ ရေပေါ်တက်နိုင်ရန် ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ရေဝဲစုပ်အားက အင်မတန်ကို ပြင်းထန်လှသည်။

ဘယ်လိုကြိုးစားကြိုးစား ချာချာလည် နေသည်။ ကမာ သူ့ကို လှမ်းကြည့်ကာ တမလွန်ခရီးကို သွားဖို့ စိတ်ဒုန်းဒုန်းချလိုက်စဉ် လူ ၅ ဦးခန့် ရေထဲကို ခုန်ဆင်းလာကြပြီး ကမာနှင့်အစ်ကိုကြီးကို ဝိုင်းကာ ဆယ်တင်ကြသည်။ သူတို့ခါးတွင် ကြိုးများစည်းထားသဖြင့် ကုန်းပေါ်မှ ဆွဲအားဖြင့် ကမာနှင့်အစ်ကိုကြီး ရေပေါ်တက်လာခဲ့သည်။ ကမ်းစပ်သို့ရောက်သောအခါမှ ကမာရေတွေ အန်တော့သည်။

"ကမာလေး။ အချစ်လေး"

သူက ကမာ့နောက်ကျောကို အသာပုတ်ပေးပြီး ရေအကုန် အန်အောင် ကူပေးရင်း ခေါ်သည်။ ကမာ သူ့ကို ပြန်မထူးဘဲ ခါးတွင်ကြိုးချည်ပြီး မိမိတို့ကို ကယ်လိုက်သော သူရဲမက်များကို လှည့်ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။

"အားလုံး အစ်ကိုကြီး ကြိုတင်စီစဉ်ထားပြီးသားလား"

ကမာ မကျေမနပ်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ထိုသူများက မိမိခုန်ဆင်းလျှင် အသင့်ကယ်ရန် ပြင်ထားသူများဖြစ်သည်။ ဒါဆို သူက တမင်ကို မိမိနောက်လိုက်ခုန်ချလာတာပေါ့။ ကမာ အတွေးလွန်နေစဉ် သူက မိမိကို ကလေးလေးလို ပွေ့ချီကာ ကုန်းပေါ်တက်လာခဲ့သည်။

လိုဏ်ခေါင်းနန်းတော်ထဲကိုရောက်တော့ တင်တက်ရင်က ကမာ့ကို ဇာတ်စုံခင်းပြလိုက်တော့သည်။ လွန်ခဲ့သော ၃ နှစ်ခန့် တောင်ပိုင်းနယ်၏ ဘုရင်ခံအဖြစ် ခန့်အပ်ခံလိုက်ရစဉ် မောရကစ်အနွယ်ဝင်များ ဦးဆောင်သည့် ဓါးပြအဖွဲ့ သောင်းကျန်းခဲ့သည်။ ထိုနယ်တွင် တင်တက်ရင် အရင် လူစုသည်။ ထို့နောက် မောရကစ်ဓါးပြအဖွဲ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့သည်။ တင်တက်ရင်၏ လူများကို အတွင်းလူ အဖြစ်ထည့်ထားသည်။ ဓါးပြအဖွဲ့ထဲတွင် မိမိလူများကို စိမ့်ဝင်စေသည်။ လိုဏ်ဂူထဲရှိစခန်း၏ ဝင်ပေါက်ထွက်ပေါက်များ အားလုံးကို သိသည်နှင့် တင်တက်ရင်၏ အဖွဲ့က ဝင်စီးခဲ့သည်။

ခေါင်းဆောင်ကိုသတ်ပြီးနောက် ဒုတိယခေါင်းဆောင်ကို စည်းရုံးနိုင်ခဲ့သည်။

ပထမခေါင်းဆောင်၏ ဒဏ်ကို ခံနေရသော ငယ်သားများက ဒုတိယခေါင်းဆောင်ကိုယ်တိုင် တင်တက်ရင် လက်အောက်ကို ဝင်သည်နှင့်အားလုံး တင်တက်ရင် လက်အောက်သို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ တင်တက်ရင်က သူတို့ကို ပိုပြီးစနစ်ကျအောင် ဖွဲ့စည်းပေးသည်။ စစ်ရေးပညာသင်ပေးသည်။ ထိုနယ်ပယ်တွင် အမာခံနယ်ဖြစ်အောင် တည်ဆောက်သည်။ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်စစ်တပ်ကို ခိုင်မြဲအောင် စီစဉ်ရင်း လိုဏ်ခေါင်းကို နန်းတော်လို တည်ဆောက်သည်။ တိုးခဲ့သည်။ တကယ်လို့ တေးဟာခန်ကို မိမိပုန်ကန်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဒီနေရာက အမာခံစခန်းဖြစ်ရမည်။

အမတ်ချုပ်ကြီးအမြင်တွင် ဓါးပြများကို မိမိက တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထိုနယ်တွင် ဓါးပြရန် ကင်းသွားသည်။ စီးပွားရေး၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး တိုးတက်လာခဲ့သည်။ တင်တက်ရင်သည် မိမိကိုယ်ပိုင်စစ်တပ်ကို လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သည်။ ကမ္ဘာကို တေးဟာခန်နှင့်အတူ သေရွာပို့တော့မည့် အစီအစဉ်တွင် မိမိတပ်များနှင့် မောရကစ်လူမျိုးတပ်ကိုခေါ်ကာ နေပြည်တော်ကို ဝင်စီးခဲ့သည်။ မိမိ နန်းတက် လာသော်လည်း အမတ်ချုပ်ကြီးနှင့် မင်းကြီးတေးဟာခန်၏ နောက်တော်ပါများ နန်းတော်ထဲ လျှို့ဝှက်နေမည်ကိုသိသဖြင့် မောရကစ်တပ်ကို သူတို့နေရာတွင် ပြန်နေခိုင်းထားသည်။ ထိုနယ်တွင် အခိုင်အမာ တပ်စွဲထားစေသည်။

နှစ်နှစ်တာ ကာလအတွင်း တင်တက်ရင်သည် အရင်မင်းကြီး၏ သစ္စာတော်ခံနှင့် အမတ်ချုပ်ကြီး၏လူများကို ရှင်းပစ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း နန်းတွင်းတွင် ကျန်ဦးမည်ဟု ထင်ထားသည်။ ထင်သည့်အတိုင်း ချူးချူးကို ဖမ်းချုပ်လိုက်တော့ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားမှုရှိလာသည်။ တင်မော်ရင်နှင့်

တိုင်ပင်ကာ ချူးချူးကို တည်ကြက်လုပ်ပြီး ထောင်ဖမ်းရန်ကြံသည်။ သူတို့ ထောင်ချောက်ဆင်မည့် နေရာက မိမိတပ်ဖွဲ့များ ရှိသည့်နယ်ဖြစ်သည်။ တည်နေရာအရ ချောက်ကမ်းပါး နံဘေးတွင် သူတို့ ချူးချူးကို ဖြတ်လုကာ မိမိကို မျှားမည်ဟု ထင်မိသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့နယ်တွင် ရန်သူကို လှုပ်ရှားခိုင်းပြီး လုပ်ရပ်ကို အသေးစိတ် စောင့်ကြည့်စေသည်။

ထင်သည့်အတိုင်း ချူးချူးပါသွားပြီးနောက် ကမာ မသိအောင် မိမိတို့ ကြိတ်ရှာသည့် ပုံဖမ်းထားသည်။ ကမာနားကို ပေါက်အောင် လုပ်မည့်သူရှိ လျှင် နန်းတွင်းထဲတွင် သေချာပေါက် သစ္စာဖောက်ရှိသည်ကို သိနိုင်သည်။ ကမာ သိသွားပြီး မိမိကို လာပူဆာတော့သည်။ သူကိုယ်တိုင် လိုက်ချင် ပါသည်ဆိုတော့ တင်တက်ရင် သဘောတူလိုက်သည်။ သူ့ကိုတော့ စိတ်ပူသည်။ မိမိနှင့်အတူပါသည့်တပ်ဖွဲ့တွင် သစ္စာဖောက် သေချာပေါက် ပါလာမည်ဖြစ်သည်။ လမ်းတစ်ဝက်တွင် စာပို့ခိုနှင့် မိမိတပ်ဖွဲ့ထံ သတင်းပို့ ထားသည်။ တင်မော်ရင်ထံမှလာသည့် ဆက်သားပေးသည့် သတင်းကို ကြည့်ပြီးနောက် ရှေ့ဆက်လာခဲ့သည်။

အားလုံးက မိမိမှန်းသည့်အတိုင်း ဖြစ်နေသည်။ ချူးချူးကို သူတို့က နယ်စပ်ကို ပို့လိုက်လေပြီ။ ချောက်အောက်တွင် မိန်းကလေးတစ်ဦးနှင့် အလောင်းတစ်လောင်းတွင် အဆိပ်များ ဖြူးထားသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်လာ စစ်လျှင် အဆိပ်မိအောင် လုပ်ထားသည်။ ရန်သူကို လှည့်စားရန် တင်တက် ရင် ကိုယ်တိုင် ချောက်အောက်ကို ဆင်းခဲ့သည်။ ထို့နောက် အဆိပ်မိချင် ယောင် ဆောင်ကာ လဲကျသွားစဉ် စောင့်ကြည့်နေသည့် သစ္စာဖောက်အဖွဲ့ ဝင်များက မိမိကို ဓါးနှင့် အသေထိုးရန်လာခဲ့သည်။ တင်တက်ရင်၏ အနား ကို မရောက်ခင် မောရကစ်အနွယ်ဝင် တပ်သားများက လက်စတုံးလိုက် သည်။ တင်တက်ရင်သည် ထိုအဖွဲ့ကို အမိန့်ပေးပြီး အပေါ်ကိုတက်ရန်လာခဲ့

စဉ် ကမာ ချောက်အောက်ကို ခုန်ဆင်းခဲ့သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

တင်တက်ရင်သည် လမ်းတစ်ဝက်မှ ချောက်ထဲကို လိုက်ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။ အောက်တွင် ရေစီးသန်သည့် ချောင်းရေရှိသည်။ ထင်သည့်အတိုင်း ကမာက မိမိသေသွားပြီထင်ပြီး မိုက်မိုက်ကန်းကန်းနှင့် ရေထဲကို ခုန်ချလာခဲ့သည်။ မိမိ အင်မတန် ချစ်ရသည့် ကောင်လေးကို တင်တက်ရင် ရအောင် ကယ်ပြီး မိမိ၏ ဌာနချုပ်သို့ ပို့ထားလိုက်သည်။ မိမိက အပေါ်တက်ကာ သစ္စာဖောက် လောက်ကောင်များနောက်ကို လိုက်သည်။ ထိုအဖွဲ့ကို မသတ်ဘဲ လွှတ်ထားလိုက်သည်။ သူတို့အနောက်မှ အင်အားစုပေါ်အောင် စိတ်ရှည်စွာ စောင့်ရသည်။ စိတ်ရှည်ခြင်းသည်လည်း ရန်သူကို သေစေသည့် လက်နက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ထင်သည့်အတိုင်း နောက်ကွယ်မှ အင်အားစုများ တဖြည်းဖြည်း မိမိတို့နယ်ထဲကို ဝင်လာခဲ့သည်။

တင်တက်ရင်သည် တပည့်များကို ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ခိုင်းပြီး မိမိက ကမာ့ကို ပြန်ကြည့်ရသေးသည်။ မိမိသေသွားပြီထင်ပြီး အသက်ကို အသေခံကာ မိမိ နောက်လိုက်လာသည့် ကောင်လေးကိုကြည့်ရင်း တင်တက်ရင် အချစ်စိတ်များ ယိုဖိတ်လာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကမာ့ကို ကျီစယ် ချင်သောကြောင့် မျက်နှာကို ဆေးခြယ်၊ ကျားမျက်နှာဖုံးတပ်ကာ အသံကို ဖျက်ပြီး မောရကစ်ဘုရင် အနေဖြင့် အတွေ့ခံခဲ့သည်။

ကမာရဲ့အချစ်နှင့် သစ္စာရှိသည့် စိတ်လေးကို စမ်းချင်လာသဖြင့် ကမာ့ကို မိမိနှင့်လက်ထပ်ရန် တောင်းဆိုလိုက်သည်။ မိမိကို သတ်သွားသည့် တပ်ဖွဲ့များကို လိုက်သတ်ပေးပါမည် ဆိုသည့် ကတိကို တောင်းပြီး ကမာ မိမိကို လက်ခံခဲ့သည်။ တင်တက်ရင်သည် ချစ်သူလေးကို ဒုတိယအကြိမ် လက်ထပ်ပြီး ချစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲရန်ကြံသည်။ မင်္ဂလာဦးညတွင် ကမာ မူးအောင်သောက်လိုက်သည်။ သူ တစ်ညလုံး မိမိနာမည်ကို "တ"ကာ စကား

တွေပြောနေသည်။ တင်တက်ရင်သည် ကမာ့ကို မြတ်နိုးသည်ထက်ကို မြတ်နိုးသွားခဲ့သည်။ အင်မတန်ကိုဖြူစင်သည့် ကလေးကို မိမိဘယ်လိုနည်း နှင့်မှ လက်လွှတ်မခံနိုင်တာ မိမိ မလွန်တော့ပေ။ တင်တက်ရင်သည် ကမာ့ ကို အချစ်များစွာ ပေးလိုက်သော်လည်း ကမာ လူမှန်း မသိအောင်မူး နေသည်။

ချစ်သူလေး စိတ်ဆိုးမည်ကို သိသည်။ သို့သော် မိမိအသက်ရှင်နေသည့် တစ်ဘဝလုံး အသက်ပေးရလောက်အောင် ထိုက်တန်သည့် သစ္စာရှိလှသည့် ကမာလေးရဲ့ အချစ်စစ်ကို ပေါ်အောင် လုပ်ခဲ့ရသည့်အတွက် ကမာပေးသည့် အပြစ်ကို မိမိခံယူမည်ဟု တင်တက်ရင် ဆုံးဖြတ်ပြီး ကမာ့ကို အားလုံး ဖွင့် ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

"ကဲ... အဲဒါတွေအားလုံး အစ်ကိုကြီးစီစဉ်ထားတာ အကုန်ပဲ။ အခုဆိုရင် နန်းတွင်းထဲက သစ္စာဖောက်တွေ အားလုံးနီးပါးကို မိပြီ။ ကမာလေးလည်း ဘာမှ ပူစရာမလိုပဲ နေလို့ရပြီ"

ကမာ ပြုံးပင်မပြုံးဘဲနေသဖြင့် တင်တက်ရင်က ကမာ့နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖွ ဖွနမ်းကာ ပြောလိုက်သည်။

"ကမာလေး။ အစ်ကိုကြီးကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်"

ကမာ တွေဝေနေသည်။ အစ်ကိုကြီးကို ချစ်သည်။ သူ မသေသည့်အတွက် တကယ်လည်း ဝမ်းသာသည်။ သူ အဆိပ်မမိသည့်အတွက် ကမာ မိုးနတ် မင်းကို ကျေးဇူးတင်သည်။ သို့သော် လက်ရှိအခြေအနေကို ကမာ မစဉ်းစား ဖူးပေ။ မိမိကို သံသယဝင်ကာ လှည့်စားသူက မိမိ အသက်ပေးကာ ချစ် ပါသည်ဆိုသည့် အစ်ကိုကြီးဖြစ်နေတာက ကမာ့ယုံကြည်မှုကို ပျက်စီးသွား စေသည်။ ကမာ ဘာကိုယုံရမှန်း မသိတော့ပေ။ ရင်ထဲမှာ ဟာနေတာပဲ သိ သည်။ အစ်ကိုကြီးကို စိတ်ဆိုးသည်လည်း မဟုတ်ပေ။ ရင်နာရသည်လည်း

မဟုတ်ပေ။ ရင်ထဲတွင် ဟာတာတာဖြစ်နေသည်။

"ကမာလေး။ အစ်ကိုကြီး တောင်းပန်ပါတယ်။ အစ်ကိုကြီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ ကွာ"

"ဟုတ်ကဲ့။ ခွင့်လွှတ်ပါတယ် အစ်ကိုကြီး"

တင်တက်ရင် စိတ်အေးသွားပြီး ကမာ့ကိုယ်လေးကို ဖက်ကာ ရင်ဘတ် တွင် မျက်နှာအပ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

"တော်သေးတယ်။ ကမာက အစ်ကိုကြီးကို ခွင့်မလွှတ်ဘူးလို့ ပြောမှာ ကြောက်နေတာ။ တော်ပါသေးရဲ့"

သူက ပြောပြီး ကမာ့ကို အနမ်းကမ္ဘာထဲကို ဆွဲခေါ်သွားတော့ ကမာ မရုန်း ပါ။ သို့သော် ခါတိုင်းလို မပျော်ဝင်ပါ။ သို့ပေမယ့် အလိုက်အထိုက် နေ ပေးလိုက်ပါသည်။
